

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS ที่มี
ต่อความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
นุสรรา พิมพ์พิศาล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS ที่มี
ต่อความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
นุสรรา พิมพ์พิศาล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

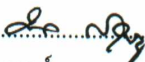

คณะกรรมการสอบการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ ได้พิจารณาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ
ของนางสาวนุสรรา พิมพ์ศาล แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

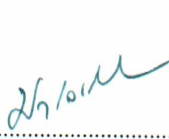
คณะกรรมการสอบการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.นิราศ จันทร์จิตร) (อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ย่นมุล สุกตคุ) (อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุมาลี ชุกำแพง) (อาจารย์บัณฑิตศึกษาภายนอกภาควิชา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ได้รับการศึกษาชั้นคว่ำอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ์)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ศ.ดร.ปรีชา ประเทพา)
ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ ๒๑ เดือน พ.ศ. พ.ศ. 2556

ประกาศขอบคุณการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ณัฐมล สกฤตย์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และดร.สุมาลี ชูกำแพง กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์อุไร ทัพพะมาตร ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ อาจารย์สมสมัย คาร์ลสัน ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ อาจารย์อ้อยอัจฉรา สายีน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร อาจารย์ ดร.พงษ์พิชิต พรหมสิทธิ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ อาจารย์รุ่งอรุณ ป้องกัน ตำแหน่งผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนบ้านชำบอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณะคุณครูโรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ และขอบใจนักเรียนโรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ทุกคนโดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และ 2/5 ที่ให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือ ในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณครอบครัว พิมพิศาล ตลอดจนญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการศึกษามาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอบอนุชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การอบรมสั่งสอนจนประสบความสำเร็จในชีวิต

นุสรรา พิมพิศาล

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS ที่มีต่อความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	นางสาวนุสรรา พิมพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นฤมล สุกุลคู
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับบริบทและชีวิตจริงของนักเรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ เอื้อต่อการแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเจตคติต่อการเรียน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.92 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.91 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.62 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) เท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 78.58/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6084 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.84
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรู้ภาษาอังกฤษมักได้เปรียบในการสมัครงาน รองลงมาคือ ภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนได้ทั่วโลก และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยุ่งยากซับซ้อน

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาอังกฤษและเจตคติ ต่อการเรียนของนักเรียนให้บรรลุผล จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ในการจัด การเรียนรู้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา	3
ความสำคัญของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7
การอ่านเชิงวิเคราะห์	16
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	23
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	29
การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	32
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
งานวิจัยในประเทศ	43
งานวิจัยต่างประเทศ	44
3 วิธีดำเนินการศึกษา	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	47
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	48
ขั้นตอนดำเนินการศึกษา	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75	64
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	67
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ KWL Plus	68
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
ความมุ่งหมายของการศึกษา	70
สรุปผล	70
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	82
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	105
ภาคผนวก ค แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผลการประเมิน	113
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	118
ภาคผนวก จ ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	125
ประวัติย่อของผู้ศึกษา	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	10
2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	12
3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	13
4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	14
5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	14
6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน	15
7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	15
8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	15
9 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	49
10 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ	54
11 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	65
12 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	67
13 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	67
14 เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	68

ตาราง	หน้า
15 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	116
16 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ใช้ได้ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	119
17 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	121
18 ค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ข้อที่ใช้ได้ ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	123
19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ข้อที่ใช้ได้ และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	124
20 คะแนนการประเมินพฤติกรรมกรเรียน การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	126
21 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของผู้เรียน (E_2) ที่จัดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus	132
22 ประสิทธิภาพ (E.I) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus	134

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของโลกมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและกว้างไกล ทุกคนจำเป็นต้องก้าวตามให้ทันเพื่อให้ทันสมัยและรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกับนานาประเทศ โดยมีภาษาสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องในการติดต่อกับสังคมโลก ภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อ สื่อสาร เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันและภาษาสากลที่ใช้ในปัจจุบันนั้นก็คือภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1) จากความสำคัญของภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมานี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกระดับชั้นเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อเป็นรากฐานและการเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้น โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาแล้ว นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ถูกต้องทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน แสวงหาความรู้และใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 5-6) การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพราะทักษะการอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตเนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาวิชาอื่นได้ในสังคมปัจจุบันเอกสาร สิ่งพิมพ์ วารสาร หนังสือ ตำราเรียน ป้ายประกาศ นิตยสาร คำแนะนำในการใช้ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หรือแม้แต่การค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตล้วนต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นทักษะเริ่มต้นทั้งนั้น การอ่านจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะพัฒนาคนในยุคโลกาภิวัตน์เพราะโลกได้เจริญ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว มีสื่ออย่างหลากหลายให้เลือกบริโภคซึ่งเริ่มจากสื่อสิ่งพิมพ์ไปจนถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฉะนั้นหากบุคคลใดที่ไม่อ่านหนังสือจึงยากที่จะพัฒนาสติปัญญาและความรู้ได้ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านย่อมแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้และสื่อต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้จักใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกคิดอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีที่ยังก่อให้เกิดความชำนาญและเสริมสร้างความรู้ด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ครูเป็นผู้เตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอซึ่งสอดคล้องกับ คณาพร คมสัน (2540 : 1) กล่าวคือ ความสามารถในการอ่านช่วยให้ผู้อ่านรับความรู้ ข่าวสาร สารบันเทิง ทำให้ผู้อ่านได้พัฒนาความรู้สึกนึกคิดให้ทันต่อเหตุการณ์ และการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้

มากที่สุดหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว จึงถือว่าเป็นทักษะที่คงทนกับผู้เรียนได้นานที่สุดเป็นทักษะที่ติดตัวไปและสามารถฝึกฝนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา เปรียบเสมือนกุญแจที่ไขสู่ความรู้ที่มีมากมายในโลก จึงจำเป็นที่ต้องเร่งส่งเสริมทักษะการอ่านแก่นักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ดำเนินชีวิตให้มีคุณภาพต่อไป

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้ารับผิดชอบจัดการเรียนรู้ในรายวิชาดังกล่าว และจากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ได้พบว่าผู้เรียนประสบปัญหาในการอ่านมากที่สุด (โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์. 2554) นักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ในบทอ่านเนื่องจากขาดประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคด้านการอ่านวิเคราะห์และขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จึงจริงจัง นักเรียนบางคนที่สามารถอ่านได้ก็ไม่สามารถวิเคราะห์และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งนักเรียนส่วนมากมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น (Beginner Level) นักเรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอที่จะไปศึกษาต่อในระดับพัฒนา (Developing Level) ต่อไป การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านอย่างละเอียดฝึกให้คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล รู้จักแสดงความคิดเห็น ซึ่งการแสดงความคิดเห็นจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักคิดเป็นมีความรู้กว้างขวางเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและประสบความสำเร็จในการเรียน หากผู้เรียนอ่านแล้วไม่สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านและไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ย่อมทำให้การเรียนในเนื้อหานั้น ๆ ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและองค์ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องและมีประสิทธิภาพ และพิจารณาเห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านโดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งถือเป็นการอ่านขั้นสูงที่สามารถเพิ่มพูนสมรรถภาพทางด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เพราะเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทางความคิด ฝึกทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านโดยใช้โครงสร้างความรู้ที่ตนเองมีอยู่ และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus นั้นยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหา ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ได้พัฒนามาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL ที่คิดค้นและนำเสนอโดย Ogle (1986 : 564-570) อาจารย์ผู้สอนด้านการอ่านแห่งวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ Evanston, Illinois ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus นั้น เป็นการจัดกิจกรรมการสอนอ่านที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านใช้ความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมของตนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ช่วยตีความหรืออธิบายความหมายในเนื้อเรื่อง เช่น มีการคาดคะเนเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน การตรวจสอบความถูกต้องของการคาดคะเน และการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ K (Know) เป็นขั้นตรวจสอบประสบการณ์เดิมของผู้เรียนว่าผู้เรียนมีพื้นฐานในสิ่งที่ยเรียนเพียงใดขั้นนี้เป็นเตรียมผู้เรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันบันทึกบนกระดานให้ชัดเจน ซึ่งจะประกอบด้วยความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยตามลำดับ โดยผู้สอนจะจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้ผู้เรียน

คัดลอกแผนที่ความคิดนั้นลงในแผ่นกระดาษ กิจกรรมขั้นต่อมา คือ W (Want to Know) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนวิเคราะห์ว่าตนเองต้องการรู้อะไรในเรื่องที่จะอ่านเป็นการระบุเป้าหมายในการอ่านของผู้เรียนว่าตนต้องการเรียนรู้อะไรบ้างซึ่งผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกตั้งคำถามด้วยตนเองแล้วเขียนคำถามที่ตนมีลงในกระดาษให้มากที่สุด หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านข้อความหรือบทความที่ผู้สอนเตรียมไว้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามหาคำตอบในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้ว และในขั้นตอนสุดท้ายคือ L (Have learned) เป็นขั้นกิจกรรมที่ผู้เรียนสำรวจตัวเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจากสิ่งที่อ่านโดยหาคำตอบให้ตรงกับคำถามที่ตนเองตั้งไว้แล้วจดบันทึกในสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ ต่อมา Ogle ได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจาก KWL มาเป็น KWL Plus ซึ่ง Plus คือ กิจกรรมเสริมต่อจาก KWL โดยจัดให้นักเรียนเขียนสรุปประเด็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ที่อ่านเป็นแผนผังความคิด ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและขณะเดียวกันก็สามารถนำไปพัฒนาทักษะอื่น เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียนได้ด้วยเพราะในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะภาษาทุกด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทั้งการคิดและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อมกัน

จากเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อที่จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการคิดวิเคราะห์ได้ดี รวมทั้งการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักอ่านและคิดหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านควบคู่กันอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจและมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น พร้อมทั้งเป็นข้อสังเกตในการเรียนวิชาอื่นให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในระดับอื่นให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

ความสำคัญของการศึกษา

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสำหรับนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 จำนวน 470 คน จากห้องเรียน 11 ห้อง

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ใช้เนื้อหาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 6 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 นิทาน (Story) เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 สุขภาพ (Health and Welfare) เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 บทร้อยกรอง (Poem) เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 4 อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 5 ความบันเทิง (Entertainment) เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 6 ธรรมชาติ (Nature) เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

รวมทั้งหมด 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555-มกราคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus หมายถึง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน โดยให้ผู้เรียนใช้ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมของตน เพื่อวิเคราะห์เชื่อมโยงกับเป้าหมายคำตอบที่ต้องการจากการอ่านในเนื้อเรื่องหรือบริบทของเหตุการณ์ที่กำหนด ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และกรอบกิจกรรมด้านการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่อง การจับใจความสำคัญ การตีความ การ

วิเคราะห์เรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจนรวมทั้งการสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจการอ่าน ได้แก่ K ย่อมาจากคำว่า Know W ย่อมาจากคำว่า Want to Know และ L ย่อมาจากคำว่า Learned โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ KWL ตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน หมายถึง ขั้นที่ครูใช้กิจกรรมนำเข้าสู่การเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ครูสนทนาหรือใช้กิจกรรมกับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความรู้ที่มีอยู่เดิมโดยดูจากหัวข้อที่อ่านและเขียนสิ่งที่รู้ในตาราง KWL Chart ช่อง K (Know)

1.2 ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนพิจารณาตั้งคำถามสิ่งที่อยากรู้แล้วเขียนลงในตาราง KWL Chart ช่อง W (Want to Know) โดยมีครูคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน

1.3 ขั้นกิจกรรมหลังอ่าน หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนเขียนความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่านโดยการหาคำตอบจากคำถามจากหนังสือหรือจากครู หรือแหล่งความรู้อื่นลงในตาราง KWL Chart ช่อง L (Learned) และสรุปสาระสำคัญหรือความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยเขียนแผนผังความคิดประกอบ

Plus หมายถึง แผนผังความคิด ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของประเด็นข้อความสำคัญและคำ โดยผู้เรียนนำเรื่องที่อ่านและทำความเข้าใจมาเขียนสรุปความคิดรวบยอดด้วยการใช้แผนผังความคิดประกอบ

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการพิจารณาเรื่องได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยสามารถนำมาจัดลำดับ แยกแยะข้อความหรือประเด็นครบถ้วน สามารถจำแนกข้อดี ข้อบกพร่อง ด้วยเหตุผลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังนี้ 1. บอกความหมายของคำศัพท์สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่แสดงรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแบบและขั้นตอน KWL Plus ที่ผู้ศึกษาจัดทำขึ้นสำหรับนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งองค์ประกอบขั้นตอนภายในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ระดับชั้น บทเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งเป็นระดับคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นตามเงื่อนไขของระดับคะแนนดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคนรวมทุกแผน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนทุกคน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนกับคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนเต็ม

6. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณลักษณะท่าที ความคิดเห็น แนวโน้มของพฤติกรรมหรือการแสดงพฤติกรรมและความรู้ที่แสดงออกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารั้ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การอ่านเชิงวิเคราะห์
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus
4. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 1) กล่าวถึงความสำคัญที่ต้องเรียนภาษาต่างประเทศว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 1-3) กล่าวถึงสิ่งที่ต้องเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษา

ต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง – พูด – อ่าน - เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 5-7) กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

4.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำ ขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

4.3 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4.4 เลือกลงใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

4.5 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

4.6 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

4.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

4.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

4.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง

ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100–2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

4.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 9–72) ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น การทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาวยา การบอกทิศทาง การใช้อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่ายๆ เช่น is/are + Past Participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Finally,... etc
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ที่อ่าน	ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2		<p>สวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นวง คำศัพท์สะสม ประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.</p>
	4. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ	<p>บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe...</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after - ตัวเชื่อม (connective words) First,... Next,... After,... Then,... Finally,... etc. - Tenses: present simple/ present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence

ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิต ประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย
	3. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need... / May/Can/Could...?/ Yes,../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure. /Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่าง เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และ ให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2		Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on... / I like...because.../ I love...because.../ I feel... because.../ I think.../ I believe.../ I agree/ disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตร ประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การ รับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จาก การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความ สนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และ ประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบ เกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และ ประสบการณ์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอ ข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิวป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

การอ่านเชิงวิเคราะห์

1. ความหมายของความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง โดยผู้อ่านใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การเดาความหมายคำศัพท์ การตีความเนื้อหา การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์เนื้อหาที่อ่าน ตลอดจนการประเมินผล เป็นต้น หรืออาจสรุปสั้น ๆ ได้ว่า ความสามารถทางการอ่านเป็นการเน้นความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านนั่นเอง

2. ระดับความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

ความสามารถในการอ่านเป็นการเน้นความเข้าใจ โดยจัดแบ่งระดับความเข้าใจไว้ ดังนี้

2.1 ระดับการอ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการจับใจความรายละเอียดต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์และสามารถเปรียบเทียบ จำแนกหรือทบทวนเรื่องที่อ่านได้

2.2 ระดับการจัดเรียงใหม่ (Reorganization) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะประเภทของสิ่งที่อ่าน ย่อเรื่องทั้งหมด หรือข้อความบางตอน ตลอดจนสามารถสรุปและสังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

2.3 ระดับการอนุมาน (Inferential Comprehension) หมายถึง ความสามารถที่ผู้อ่านสรุปใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ และตีความที่มีได้ปรากฏให้เห็นโดยตรงจากข้อความที่อ่าน

2.4 ระดับการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ระดับความสามารถที่ผู้อ่านจะต้องตัดสินประเมินผลด้วยตนเองว่า ข้อความหรือเรื่องที่อ่านนั้นอะไรเป็นข้อเท็จจริง อะไรเป็นข้อคิด ตลอดจนสามารถประเมินความเชื่อถือของเรื่องที่อ่านได้

2.5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) หมายถึง ความสามารถในการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านมีอารมณ์ตอบสนอง เนื้อเรื่องที่ผู้อ่านตามภาษาของผู้เขียนและแสดงออกทางอารมณ์เมื่อได้อ่านเรื่อง

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านจะประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 อย่างใหญ่ ๆ คือ

3.1 ตัวของผู้อ่านเองที่จะต้องมีความรู้เรื่องภาษา มีจุดประสงค์ในการอ่าน มีความสนใจในการอ่านและมีความรู้เรื่องกระบวนการอ่านหรือกลวิธีที่อ่าน

3.2 เนื้อเรื่องหรือบทอ่าน ซึ่งจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของระดับความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างภาษาที่ผู้แต่งใช้ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน รูปแบบหรือวิธีการแต่งเรื่อง

3.3 สิ่งแวดล้อมผู้อ่าน เช่น สิ่งแวดล้อมที่บ้านและโรงเรียน เป็นต้น

4. ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

กรมวิชาการ (2547 : 43-47) การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดให้ได้ความครบถ้วนแล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร วิธีอ่านแบบวิเคราะห์นี้ อาจใช้วิเคราะห์องค์ประกอบของคำและวลี การใช้คำในประโยควิเคราะห์สำนวนภาษา จุดประสงค์ของผู้แต่งไปจนถึงการวิเคราะห์ท้าย หรือเบื้องหลังการจัดทำหนังสือหรือเอกสารนั้น

การวิเคราะห์เรื่องทีอ่านทุกชนิด สิ่งที่จะละเลยเสียมิได้ ก็คือ การพิจารณาถึงการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา ว่ามีความเหมาะสมกับระดับ และประเภทของงานเขียนหรือไม่ เช่น ในบทสนทนานี้ไม่ควรใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน ควรใช้สำนวนให้เหมาะสมกับสภาพจริงหรือเหมาะแก่กาลสมัยที่เหตุการณ์ในหนังสือนั้นเกิดขึ้น เป็นต้น ดังนั้น การอ่านวิเคราะห์จึงต้องใช้เวลาอ่านมาก และยังมีเวลาอ่านมากก็ยังมีโอกาสวิเคราะห์ได้ดีมากขึ้น การอ่านในระดับนี้ ต้องรู้จักตั้งคำถามและจัดระเบียบเรื่องราวที่อ่าน เพื่อจะได้เข้าใจเรื่องและความคิดของผู้เขียนต้องการ

การวิเคราะห์การอ่าน

การวิเคราะห์การอ่านประกอบด้วย

1. รูปแบบ
2. กลวิธีในการประพันธ์
3. เนื้อหาหรือเนื้อเรื่อง
4. สำนวนภาษา

กระบวนการวิเคราะห์

1. ดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์
2. แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
3. แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่า ประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง

4. พิจารณาให้เห็นว่าผู้เขียนให้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร

การอ่านเชิงวิเคราะห์ในชั้นต่างๆ

1. การอ่านวิเคราะห์คำ

การอ่านวิเคราะห์คำ เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านแยกแยะถ้อยคำในวลี ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ โดยสามารถบอกได้ว่า คำใดใช้อย่างไร ใช้มีความหมาย ผิดหน้าที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจนอย่างไร ควรจะต้องหาทางแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร เป็นต้น เช่น

- 1.1 อย่าเอาไปใช้ทับกระดาษ
- 1.2 ที่นี้รับอัดพระ
- 1.3 เขาท่องเที่ยวไปทั่วพิภพ
- 1.4 เจ้าอวาสดีนีมีมรดกกรรมเสียแล้ว

2. การอ่านวิเคราะห์ประโยค

การอ่านวิเคราะห์ประโยค เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะประโยคต่าง ๆ ว่าเป็นประโยคที่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ใช่ ประโยคผิดไปจากแบบแผนของภาษาอย่างไร เป็นประโยคที่ต้องสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่มีหน่วยความคิดในประโยคขาดเกินหรือไม่ เรียงลำดับความในประโยคที่ใช้ได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้ฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็นหรือใช้รูปประโยคที่สื่อความหมายไม่ชัดเจนหรือไม่ เมื่อพบข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ เช่น

- 2.1 สุขภาพของคนไทยไม่ดีขึ้น
- 2.2 การแก้ปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ ๓ เกิดการจราจร
- 2.3 ทุกคนย่อมประสบความสำเร็จท่ามกลางความขยันหมั่นเพียร

2.4 เขามักจะเป็นหวัดในทุกครั้งที่ฝนเริ่มตก

3. การอ่านวิเคราะห์ทัศนะของผู้แต่ง

ผู้อ่านต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบว่าผู้เขียนเสนอทัศนะมีน้ำหนักเหตุผลประกอบข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือเพียงใด เป็นคนมองโลกในแง่ใด เป็นต้น

4. การอ่านวิเคราะห์รส

การอ่านวิเคราะห์รส หมายถึง การอ่านอย่างพิจารณาถึงความซาบซึ้งประทับใจที่ได้จากการอ่าน วิธีการที่จะทำให้เข้าถึงรสอย่างลึกซึ้ง คือการวิเคราะห์รสของเสียงและรสของภาพ

4.1 ด้านรสของเสียง ผู้อ่านจะรู้สึกได้ชัดจากการอ่านออกเสียงดัง ๆ

ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างปกติหรือการอ่านทำนองเสนาะ จึงจะช่วยให้รู้สึกถึงความไพเราะของจังหวะและความเคลื่อนไหว ซึ่งแฝงอยู่ในเสียง ทำให้เกิดความรู้สึกไปตามท่วงทำนองของเสียงสูงต่ำจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

4.2 ด้านรสของภาพ เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความเข้าใจเรื่อง ในขณะที่เดียวกัน ทำให้เห็นภาพด้วย เป็นการสร้างเสริมให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมาย การเขียนบรรยายความด้วยถ้อยคำไพเราะ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ก่อให้เกิดภาพขึ้นในใจผู้อ่าน ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหาและการตีความเนื้อหาของข้อความ การอ่านเชิงวิเคราะห์ ยังมีสิ่งที่ต้องพิจารณา คือ การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา และการตีความเนื้อหาของหนังสือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา มีหลักปฏิบัติดังนี้

5.1.1 จัดประเภทหนังสือตามชนิดและเนื้อหา หนังสือแต่ละประเภทวิธีอ่านต่างกัน ก่อนอ่านต้องวิเคราะห์รู้ว่า หนังสือเล่มนั้นอยู่ในประเภทใด การแบ่งประเภทจะดูแต่ชื่อเรื่องหรือลักษณะภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่ได้ต้องสำรวจเนื้อหาด้วย อย่างไรก็ตาม ชื่อเรื่องเป็นสิ่งแรกที่ใช้เป็นแนวทางได้ เพราะผู้เขียนย่อมต้องพยายามตั้งชื่อเรื่องให้ตรงแนวเขียนหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนของตนให้มากที่สุด

5.1.2 สรุปลงข้อสันนิษฐานว่า หนังสือเล่มนั้นกล่าวถึงอะไร หนังสือที่ดีทุกเล่มต้องมีเอกภาพ มีการจัดองค์ประกอบของส่วนย่อยอย่างมีระเบียบ ผู้อ่านต้องพยายามสรุปภาพดังกล่าวออกมาเพียง 1-2 ประโยคว่า หนังสือเล่มนั้นมีอะไรเป็นจุดสำคัญหรือเป็นแก่นเรื่องแล้วจึงหาความสัมพันธ์กับส่วนสำคัญต่อไป

5.1.3 กำหนดโครงสร้างเชิงของหนังสือ เมื่ออ่านต้องตั้งประเด็นด้วยว่า จากเอกภาพของหนังสือเล่มนั้นมีส่วนประกอบสำคัญบ้าง ส่วนที่สำคัญ ๆ สัมพันธ์กันโดยตลอดหรือไม่ และแต่ละส่วนก็มีหน้าที่ของตน สนับสนุนซึ่งกันและกันหรือไม่

5.1.4 กำหนดปัญหาที่ผู้เขียนต้องการแก้ ผู้อ่านควรพยายามอ่านและค้นพบว่าผู้เขียนเสนอปัญหา อะไร อย่างไร มีปัญหาย่อยอะไร และให้คำตอบไว้ตรง ๆ หรือไม่ การตั้งปัญหาเป็นวิธีการหนึ่ง ที่จะทำให้เข้าใจเรื่องแจ่มแจ้ง ยิ่งตั้งปัญหาได้กว้างขวางลึกซึ้งเพียงใด ยิ่งเข้าใจได้เพิ่มขึ้นเพียงนั้น

5.2 การตีความเนื้อหาของหนังสือ การตีความเป็นสิ่งที่ผู้อ่านทำความเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน พิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายหรือนัยของข้อความที่เขียนออกมาตรง ๆ แต่ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจบริบทของเรื่องเป็นอย่างดี จึงจะตีความได้ถูกต้อง การทำความเข้าใจความคิดของผู้เขียนนั้น ไม่ว่าจะตีความถูกต้องหรือไม่ก็ตามแต่การพยายามเข้าใจเช่นนั้นทำให้เราไม่วิจารณ์ผู้เขียนอย่างไม่ยุติธรรม แต่จะพิจารณาทั้งข้อดี ข้อบกพร่องของงานเขียนนั้นอย่างแจ่มแจ้ง การตีความเนื้อหาของหนังสือ มีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1 ตีความหมายของคำสำคัญ และค้นหาประโยคสำคัญที่สุด ผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจคำสำคัญ และเข้าใจประเด็นที่สำคัญที่ผู้เขียนเสนอ เพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียน

5.2.2 สรุปความคิดสำคัญของผู้เขียน โดยพิจารณาว่าประโยคใดเป็นเหตุ ประโยคใดเป็นผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้สรุปความคิดออกมาให้เห็นชัดเจน แต่ผู้อ่านต้องพยายามสรุปออกมาให้ได้

5.2.3 ตัดสินว่าอะไรคือการแก้ปัญหาของผู้เขียน เมื่อผู้อ่านตีความสำคัญให้ตรงกับผู้เขียน เข้าใจความคิดสำคัญของผู้เขียน และสรุปความคิดของผู้เขียนได้แล้ว ผู้อ่านก็จะวิเคราะห์หรือตัดสินได้ว่า จากเรื่องราวหรือเหตุผลต่าง ๆ ที่ผู้เขียนนำมาเสนอนั้นมีความสมเหตุสมผลหนักแน่น น่าเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปสู่การวิจารณ์หนังสือเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

สมพร มั่นตะสุตรแพ่งพิพัฒน์ (2534 : 56) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า หมายถึง การอ่านอย่างถี่ถ้วน โดยการพิจารณาส่วนประกอบของบทอ่านอย่างละเอียดซึ่งจะต้องอาศัยการวินิจฉัยประกอบกันไปด้วยจึงจะสามารถรับสารที่ผู้เขียนส่งมายังผู้อ่านได้ตามประสงค์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1071) “วิเคราะห์” หมายถึง ไคร่ครวญ เช่นวิเคราะห์เหตุการณ์ แยกออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้ เช่น วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ วิเคราะห์ข่าว

วัชรีย์ บุรณสิงห์ และ นิรมล ศตวุฒิ (2542 : 43) ให้ความหมายว่าการอ่านวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อแยกแยะความคิดที่อาจจะอยู่อย่างกระจัดกระจายในส่วนต่าง ๆ ของข้อความที่อ่าน และนำมาจัดลำดับ แยกแยะประเด็น มีการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดมาประกอบความคิด การวิเคราะห์ต้องอาศัยความรู้เรื่องนั้น ๆ มาประกอบจึงจะสามารถแยกแยะข้อมูลข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นเห็นออกจากกันได้อย่างถูกต้อง

จากความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้เพื่อแยกแยะประเด็นต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่านได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

5. ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

- 5.1 พิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด รอบคอบ
- 5.2 ค้นพบข้อเท็จจริงหรือข้อสรุปที่ถูกต้อง
- 5.3 เข้าใจความคิดของผู้เขียน
- 5.4 มีเหตุผลในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ระดับความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

1. การพิจารณาลักษณะเนื้อหา เป็นความสามารถในการพิจารณาประเภทและเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน ใจความสำคัญของเรื่องที้อ่าน ความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง และแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

2. การตีความเนื้อหา เป็นความสามารถในการพิจารณารายละเอียดเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน โดยการวิเคราะห์คำสำคัญ ประโยคสำคัญ ย่อหน้าที่มีการโต้แย้ง และระบุจุดประสงค์หรือแนวคิดของผู้เขียน

3. การวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหา เป็นความสามารถในการพิจารณาคคุณค่าของเรื่องที้อ่าน โดยแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.1 พิจารณาลักษณะเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน

3.1.1 จำแนกประเภทและเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน

3.1.2 พิจารณาใจความสำคัญของเรื่องที้อ่าน

3.1.3 ระบุส่วนประกอบและพิจารณาความสัมพันธ์ของเนื้อหา

3.1.4 ระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

3.2 ตีความเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน

3.2.1 พิจารณาคำสำคัญและความหมาย

3.2.2 พิจารณาประโยคสำคัญและระบุประโยคที่มีการโต้แย้ง

3.2.3 ระบุข้อโต้แย้งของผู้เขียนจากย่อหน้าที่มีการโต้แย้ง

3.2.4 ระบุจุดประสงค์ หรือแนวคิดของผู้เขียน

3.3 วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาของเรื่องที้อ่าน

3.3.1 แสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล

3.3.2 ระบุข้อบกพร่องของเรื่องที้อ่าน

รัตนา ศาลิก (2536 : 121) สรุปว่า ประโยชน์ของการอ่านวิเคราะห์ วินิจฉัยว่า การอ่านวิเคราะห์ วินิจฉัย นอกจากจะเป็นกระบวนการของการวิจารณ์ เพื่อสามารถประเมินค่า งานเขียน ด้วยการหาส่วนดี และส่วนบกพร่องในการเลือกใช้ประโยชน์จากงานเขียนนั้น ๆ แล้ว ยังมีประโยชน์อีก ดังนี้

1. เพื่อหาความรู้ การอ่านมาเป็นการเพิ่มพูนความรู้ แต่ผู้อ่านก็ต้องอ่านอย่างถี่ถ้วน ไตร่ตรอง และพิจารณาเนื้อหา เพื่อเลือกความรู้ที่เหมาะสม นำไปใช้ในโอกาสที่ถูกต้อง

2. เพื่อแก้ปัญหา การอ่านเป็นการสร้างสรรค์สติปัญญา และความคิด โดยเฉพาะ กระบวนการวิเคราะห์ วินิจฉัย เป็นการฝึกการใช้วิจารณ์ญาณ เพื่อสามารถตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล สุขุม รอบคอบ

3. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ การอ่านสามารถปรับปรุงความคิดเห็นของผู้อ่านเพราะ สิ่งที่ได้จากการอ่านมิใช่เพียงเนื้อหาสาระ แต่ผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์ว่า ผู้เขียนส่งสารอะไร คือ ตีความตีความ และความรู้สึก ความคิดที่จะพัฒนาจะส่งผลมาถึงบุคลิกภาพที่ดี

4. เพื่อความสนุกสนาน การอ่านสารคดี บันเทิงคดี หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ผู้อ่านย่อม ได้รับความสนุกสนาน เมื่อแยกแยะและพิจารณาทั้งเนื้อหาและรสของงานเขียนนั้นๆ

5. เพื่อการเป็นนักวิจารณ์ การมีคุณสมบัติของนักวิจารณ์ได้นั้นต้องสามารถตีความ เนื้อหาสาระสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็น ตลอดจนประเมินค่างานเขียนได้

วิชรี บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542 : 88) สรุปว่า การวิเคราะห์ช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านได้เป็นระบบ และชัดเจนขึ้น เนื่องจากการวิเคราะห์มีประโยชน์ 2 ประการหลัก คือ

1. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อเสนอของผู้เขียนดีขึ้น เนื่องจากการอ่านครั้งแรกผู้อ่าน อาจจะยังไม่เข้าใจ แต่เมื่อได้แยกแยะเป็นแผนผัง (Diagram) ออกมาและตีความแล้ว ผู้อ่านจะเข้าใจ ดีทั้งการใช้ภาษา โครงสร้าง และเนื้อเรื่อง

2. ทำให้ผู้อ่านสามารถตัดสินใจและประเมินข้อเสนอ สามารถระบุข้ออ้างอิงหลักฐาน และการให้เหตุผลของผู้เขียนได้ นอกจากนี้ผู้อ่านยังสามารถระบุข้ออ้างอิงหลักฐานเป็นขั้นตอนที่จะ ทดสอบหลักฐาน และการให้เหตุผลของข้อเสนอของผู้เขียน ช่วยให้ผู้อ่านมองในความคิดรองที่ สนับสนุนความคิดหลัก ทำให้มองเห็นว่าหลักฐานมีความสัมพันธ์กันอย่างไรในการสนับสนุนความคิด เห็น และแสดงให้ผู้อ่านเห็นถึงข้อความที่ไม่สัมพันธ์กับข้อเสนอหรือความคิดเห็น หลักที่ผู้เขียน เสนอ ผู้อ่านไม่ควรเสียเวลากับหลักฐานที่ไม่สำคัญเมื่อผู้เริ่มอ่านควรมุ่งไปที่ใจความที่เป็นหลักหรือเป็น ศูนย์กลางของเรื่องก่อน

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์นั้นมีหลายประการด้วยกันเพราะนอกจาก ผู้อ่านจะได้รับข้อความ ความสนุกสนาน เพลิดเพลินจากการอ่านแล้ว ยังเป็นการฝึกการใช้ วิจารณ์ญาณเพื่อสามารถตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล สุขุม รอบคอบ อีกทั้งยังเข้าใจ ความรู้สึก ความคิดของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบอีกด้วย

6. ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 259) สรุปว่า การวิเคราะห์เป็นสมรรถภาพสมองที่สำคัญ มากของมนุษย์ มีคุณค่าต่อชีวิตโดยตรง และเป็นที่ยอมรับของการศึกษาทุกระดับชั้น และกล่าวว่า บุคคลที่มีเคยถูกฝึกฝนความคิดชนิดนี้ รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ เท่าที่ตาเห็น และตามองที่ตา หู จมูก ลิ้น สัมผัสเท่านั้น แล้วก็หยุดอยู่เพียงแค่นั้นด้วย นั่นคือจะเห็นแต่สีสัน ทรวดทรง และพื้นที่ผิวภายนอก ของเรื่องเพียงประการเดียวเท่านั้น ไม่มีทั้งปัญญา และไร้ความสามารถที่จะมองเรื่องนั้นให้ทะลุลงไป ในเนื้อหาสาระ แก่นแท้ของจริงที่ซ่อนอยู่เบื้องใต้นั้นได้เลยเช่นเดียวกัน กรมวิชาการ (2545 : 3) ได้กำหนดจุดเน้นของการเรียนการสอนในคู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับ ปรับปรุง พ.ศ. 2533) ว่า สิ่งที่ต้องคำนึง คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ ครู จำเป็นต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนมาเป็นการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยในการใช้ทักษะกระบวนการ ในการแสดงออกทุก ๆ ด้าน การคิดวิเคราะห์วิจารณ์เป็นทักษะกระบวนการพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งใน 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
2. คิดวิเคราะห์วิจารณ์
3. สร้างทางเลือกที่หลากหลาย
4. ประเมินและสร้างทางเลือก
5. กำหนด และลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
6. ปฏิบัติด้วยความชื่นชม

7. ประเมินผลระหว่างปฏิบัติ
8. ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
9. ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ

จากความสำคัญดังกล่าว จะเห็นว่าความสามารถในการวิเคราะห์เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เป็นสิ่งจำเป็นต่อบุคคลทุกระดับ เมื่อก้าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์แล้วสิ่งที่ควร พิจารณาต่อสิ่งต่อไปก็คือ องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์

7. องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์

ทิพย์สุนทร อนันบุตร (2542 : 8) สรุปว่า เมื่ออ่านแต่ละสารไม่ว่าจะเป็นแนวสารคดี ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ คือ

1. ประเภทวรรณกรรม
2. แนวเรื่อง
3. แนวคิดหลัก
4. ข้อมูลเสริม
5. โวหารการเขียน
6. ท่วงทำนองเขียน

ทั้ง 6 ประการข้างต้น คือ องค์ประกอบที่มีอยู่ในแต่ละสารผู้ที่อ่านในเชิงวิเคราะห์ ย่อมสามารถแยกแยะสารที่อ่านได้ตามองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ต้องไม่ก้าวล่วงไปถึงการวิจารณ์ ว่าดีหรือไม่อย่างไร เพราะการประเมินคุณค่าของสารว่า สืออรรถมากน้อยเพียงใด มีรสเหมาะสมใน การสื่ออรรถต่อกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร เป็นเรื่องของการวิจารณ์ มิใช่การวิเคราะห์

จากที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งใน การพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ให้ได้นั้นผู้สอนต้องสามารถสร้างคำถามที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ได้ หลักการสร้างคำถามประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์

ความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์แสดงออกได้หลายทาง โดยมี เครื่องมือหลายชนิดที่ใช้ในการวัดตามแต่ละจุดประสงค์ของการวัดในการเรียนรู้ โรงเรียน หรือ สถาบันการศึกษาต่างนิยมใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ วัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียน ฉะนั้นแบบทดสอบจึงมีความสำคัญในการเป็นเครื่องมือค้นคว้า พัฒนาความสามารถของผู้เรียน การอ่านเชิงวิเคราะห์ก็เช่นเดียวกัน การจะฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในด้านนี้ได้ นั้น จะต้องฝึกให้รู้จัก คิดและให้ตอบคำถามชนิดนี้เท่านั้น (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 259)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

ความเป็นมาของ KWL Plus

KWL Plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ โดย ไอลินคาร์ และโอเกิล (อีตา ฤทธาภัย. 2537 : 21-28 ; อ้างอิงมาจาก Carr and Ogle. 1987 : 626-631) แห่งมหาวิทยาลัยอีสเทอร์นมิชิแกน (Eastern Michigan University, Ypsilanti) และดอนนา โอเกิล (Ogle. 1986) แห่งมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เมื่ออิงแวนสัน รัฐอินลินอยส์ (Nation College of Education at Evanston, Illinois) ซึ่งเป็นผู้คิดค้นกลวิธี

การคิดขณะอ่าน ซึ่งมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้เทคนิค KWL Plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวข้อเรื่องที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างคือ KWL Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิรูปภาพ ความคิดและการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว จากกระบวนการของ KWL Plus กล่าวได้ว่า เทคนิคดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากที่ได้อ่านโดยละเอียด นอกจากนี้การถามคำถาม และเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้และได้รู้ อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind mapping หรือ Concept mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่ย่าน แสดงสาระหลักสาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับสายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริงแล้วนำมาเขียนสรุปความ ใช้เทคนิค KWL Plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือและการถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป (วีชรา เล่าเรียนดี. 2548 : 144-145)

ความหมายของ KWL Plus

เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นแนวคิดของ คาร์ และ โอเกิลผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอเสนอความหมายของ KWL Plus ตามแนวคิดของ คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle. 1987 : 626-631) ดังนี้

K ในกระบวนการ KWL Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องทีนักเรียนจะอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W ในกระบวนการ KWL Plus หมายถึง Want to know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L ในกระบวนการ KWL Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด และเขียนสรุปความหลังการอ่าน สรุป KWL Plus หมายความว่า K หมายถึง Know เป็นขั้นสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านมากน้อยเพียงใด W หมายถึง Want to know เป็นขั้นที่

นักเรียนต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไร และ L หมายถึง Learned เป็นขั้นที่นักเรียนสำรวจว่าได้อะไร Plus หมายถึง การเขียนสรุปหลังการอ่าน

เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus

เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิควิธีสอนหนึ่งที่มีประสิทธิภาพโดยมีเป้าหมายในการนำมาใช้ตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังต่อไปนี้

KWL Plus (วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. 2547 : 74) กล่าวถึงเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. กระตุ้นนักเรียนในการใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน
2. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตินิ (วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. 2547 : 74 ; อ้างอิงมาจาก Martini. 2003) กล่าวถึงเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือในการเรียนรู้ของนักเรียน
3. เพื่อดำเนินการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

วิชรา เล่าเรียนตี (2548 : 145) กล่าวถึงเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. เทคนิค KWL Plus สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ
2. พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น
3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน
4. ฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด

จากเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ที่กล่าวโดยนักวิชาการดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าเทคนิค KWL Plus มีเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนของผู้เรียน และใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียนแล้วใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยเหลือการอ่านของนักเรียนและส่งเสริมการคิดวิเคราะห์
2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมอง รวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด สรุปเรื่องจากการอ่าน รวมไปถึงการประเมินความเข้าใจจากการอ่านด้วยตนเอง

สรุปเป้าหมายของการอ่านแบบ KWL Plus คือ เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจความรู้ของตนเอง มีจุดประสงค์ในการอ่านอย่างเป็นระบบและสามารถหาคำตอบจากสิ่งที่อ่านได้จากนั้นสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปแบบแผนภูมิรูปภาพความคิด

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนคิดโดยผ่านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีนักวิชาการ เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

คาร์ และโอเกิล (วิสาข์ จัตวีตร. 2541 : 228-229 ; อ้างอิงมาจาก Carr and Ogle. 1987) ได้เสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่านโดยการอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อและเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้ หลังจากนั้นคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้
2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านนักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ก่อนการอ่าน และอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม นักเรียนเขียนบันทึกในสิ่งที่รู้จากบทอ่าน
3. หลังการอ่าน อภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่า ได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นสรุปนำข้อมูลที่เรียนรู้มาสรุปใจความสำคัญเป็นรูปของแผนภูมิรูปภาพความคิด

คาร์ และโอเกิล (วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. 2547 : 75 ; อ้างอิงมาจาก Carr and Ogle. 2004) ได้เสนอขั้นตอนการใช้เทคนิค KWL Plus ในการจัดการเรียนรู้การอ่านดังนี้

1. ชั้น K (What do I know) ชั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K-What we know หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ที่อาจจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน
2. ชั้น W (What do I Want to Learn) ในชั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W-What We Want to Know หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่อง และตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตนเองได้
3. ชั้น L1 (What I Learned) ในชั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L-What We have Learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ
4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น
5. ชั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งการเขียนในชั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครู และนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

บูเอิล (วีโลวรรณ สวัสดิวงศ์. 2547 : 76-77 ; อ้างอิงมาจาก Buhel. 2004) ได้เสนอขั้นตอนการใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบุสิ่งที่นักเรียนรู้หรือสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้ลงในช่อง K (Identify What We Want to Know or Think you Know-The K) ในขั้นนี้นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้างหรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูอาจจะถามนักเรียนทีละคนเพื่อเชื่อมต่อรายละเอียดของเรื่องจากความคิดของแต่ละคน และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ไว้ในช่อง K-What We Know

ขั้นที่ 2 ระบุว่านักเรียนต้องการรู้อะไร ลงในช่อง W (Identify What We Want to Know-The W) ขั้นนี้ครูหรือนักเรียนถามเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจเป็นคำถามข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง K หรือเป็นคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W-What we Want to Know

ขั้นที่ 3 จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องการรู้ (Categorize the K and W) แนะนำนักเรียนเพื่อตัดสินใจในการจัดประเภทรายการต่าง ๆ ของข้อมูลในช่อง K และช่อง W ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะใช้ เช่น แบ่งเป็นสถานที่ สาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น การจัดระบบข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่จะทำให้ให้นักเรียนสามารถสรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้นักเรียนมองเห็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

ขั้นที่ 4 การอ่านบทความ (Read the Article) ในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่อง นักเรียนจะค้นหาคำตอบและขยายความเข้าใจที่มีต่อเรื่อง ครูควรกระตุ้นการตั้งคำถามเพื่อตอบคำถามข้อมูลใหม่ บันทึกความรู้ที่ได้ไว้ในช่อง L-What We Have Learned

ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่ (Identify New Information) หลังการอ่านนักเรียนระบุข้อมูลใหม่ที่ค้นพบจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้มาใหม่นี้นักเรียนจะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่ได้จัดประเภทของข้อมูลไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอาจจัดประเภทของข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Create a Concept Map) หลังจากที่นักเรียนได้เติมข้อความในแผนภาพตาราง KWL สมบูรณ์แล้ว นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้มาสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งแผนภูมิรูปภาพความคิดนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่านและช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 7 ระบุสิ่งที่จะศึกษาต่อไปในอนาคต (Identify Further Investigation) หลังจากนักเรียนได้สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดเสร็จสมบูรณ์ นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นในสิ่งที่นักเรียนรู้และตัดสินใจที่จะเพิ่มข้อมูล สำหรับคำถามในช่อง W ที่ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ให้จัดเตรียมการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

วีชรา เล่าเรียนดี (2548 : 146-147) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ

2. ชั้น W (What do We Want to Learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในชั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเองโดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ชั้น L1 (What did We Learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ชั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากชั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ชั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

สมศักดิ์ ภูวิภาดารรรณ (2544 : 75-76) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ดังต่อไปนี้

1. ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนโดยให้นักเรียนระดมพลังสมองอภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่าในเรื่องนี้นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างหลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K บนกระดาน ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

2. ครูจัดประเภทของข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู โดยจัดข้อมูลเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลลงในช่อง K ของตนเอง

3. นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วเขียนคำถามลงในช่อง W (What to Know)

4. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเพื่อให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W และถ้านักเรียนมีคำถามเพิ่มเติมจากการอ่าน นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมลงในช่อง W ได้อีก

5. นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่านลงในช่อง L หรือหากอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในช่อง L (Learned)

6. นักเรียนอภิปรายและเขียนผังสัมพันธ์ทางความหมาย เพื่อได้ข้อมูลไปประกอบในการสรุป

7. นักเรียนในแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่านจากผังสัมพันธ์ทางความหมาย

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 89-90) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ดังต่อไปนี้

1. ชั้น K (What you Know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอนแล้วให้นักเรียนช่วยกันระดมสมอง มีการบันทึกความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิด หรือแผนผังใยแมงมุมให้

ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยตามลำดับ โดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้นักเรียนคัดลอกแผนที่ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในกระดาษ แต่ถ้านักเรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้วผู้สอนอาจให้นักเรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนรู้ เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

2. ขั้น W (What You Want to Know) หลังจากให้ผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนในขั้น K แล้ว ผู้สอนจะนำนักเรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้โดยผู้สอนจะตั้งคำถามกระตุ้นนักเรียน หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนอ่านข้อความที่เตรียมไว้และหาคำตอบในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้วนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนอาจดัดแปลงจากการอ่านเป็นการใช้วิธีบรรยายหรือดูวีดิทัศน์ก็ได้

3. ขั้น L (What You Have Learned) หลังจากที่นักเรียนอ่านข้อความแล้วให้นักเรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น K W และ L นั้น ผู้สอนควรให้นักเรียนบันทึกโดยใช้ตาราง 3 ช่อง ดังตัวอย่าง

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง)	L (นักเรียนได้เรียนรู้อะไร)

4. ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากนักเรียนเรียนรู้ และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น W และ L แล้วให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับแผนผังความคิดเดิมที่นักเรียนเขียนไว้ในขั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติมหรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นหรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

นรินทร์ ตั้งเมธิกุล (2546 : 13) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWLH เหมือนกับเทคนิค KWL Plus เพียงแต่เพิ่มจากเดิมคือ ขั้น H (How to Acquire the Information) เป็นการตั้งคำถามและการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ระดมพลังสมองอภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่า ในเรื่องนี้นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างหลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K บนกระดาน ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทของข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูโดยจัดข้อมูลเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลลงในช่อง K ของตนเอง

1.3 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนคำถามลงในช่อง W

2. **ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities)** ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ
 - 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านบทความ และให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W และถ้านักเรียนมีคำถามเพิ่มเติมจากการอ่าน นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมลงในช่อง W ได้อีก
 - 2.2 นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่าน ลงในช่อง L หรือหากอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในช่อง L เช่นเดียวกัน
 3. **ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities)** ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ
 - 3.1 นักเรียนอภิปรายคำตอบที่ได้ พร้อมทั้งความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน
 - 3.2 นักเรียนนำเสนอคำถามใหม่ อีกทั้งเสนอแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำถามที่เกิดขึ้นจากบทอ่านลงในช่อง H
- จากขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถประมวลความรู้และประสบการณ์เดิมของตนออกมา และสิ่งที่นักเรียนเขียนสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในการเรียนรู้ มีการจัดระบบข้อมูล ประเมิน สรุป และตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ
- สรุปขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ
1. **ขั้น K (What You Know)** หมายถึง ขั้นก่อนอ่าน เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสำรวจความรู้ของตนเอง ว่ามีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
 2. **ขั้น W (What You Want to Know)** หมายถึง ระหว่างอ่านเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนตั้งคำถามว่าผู้เรียนต้องการรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน
 3. **ขั้น L (What You Have Learned)** หมายถึง ขั้นหลังอ่าน เป็นขั้นที่ผู้เรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน แล้วสรุปเป็นผังความคิดออกมาในรูปของการเขียน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ครูทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไรและวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีใด เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอน ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน สอนครอบคลุมเนื้อหาและสอนอย่างมีแนวทางและเป้าหมาย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับความหมายและส่วนประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2543 : 187) ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแผนซึ่งกำหนดขั้นตอนการสอนที่ครูมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาและประสบการณ์หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ชวลิต ชูกำแพง (2553 : 94) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

ทิตินา แคมมณี (2545 : 147) กล่าวว่า แผนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ระดับชั้นเรียน และแผนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้วาง แผนการสอน เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า อันจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ผลอย่างมี ประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเป็นการวางแผนของครูไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบแบบแผนเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแบ่งเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระ การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

2. ส่วนประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2546 : 25-27) กล่าวถึงส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. สาระ หมายถึง สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 4 สาระ ประกอบด้วย สาระด้านการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนโลก
2. มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และ สามารถทำได้ มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่ การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หมายถึง พฤติกรรมที่คาดหวังว่านักเรียนจะได้ปฏิบัติได้ ตามหัวเรื่องเมื่อแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. สาระสำคัญ หมายถึง กรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (Content Area) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบ มีความสัมพันธ์ ระหว่างกัน
5. จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่คาดหวังว่านักเรียนจะปฏิบัติ ได้โดยอาศัยเนื้อหาและรายละเอียด ในสาระการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้น
6. สาระการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหาทางภาษา รายละเอียดที่วิเคราะห์จากมวล เนื้อหาที่จะนำมาสอน ได้แก่ Text (เนื้อหา) Vocabulary (คำศัพท์) Pronunciation (การออก เสียง) Function Grammar (หลักเกณฑ์ทางภาษา) และ Culture (วัฒนธรรม) เป็นต้น
7. กิจกรรมการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน ผู้สอนควรจัดเป็น 3 ชั้น ดังนี้

7.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจ ให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมก่อนการอ่านเพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้อ่าน

โดยการตั้งคำถามจากหัวเรื่อง ชื่อเรื่อง รูปภาพประกอบเรื่องหรือประโยคที่หนึ่งและสองของบทอ่าน แล้วให้ผู้เรียนคาดเดา (Predict) เหตุการณ์ ตัวละคร ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในบทอ่าน หรือผู้สอนอาจสอนคำศัพท์ซึ่งผู้สอนคิดว่ายากสำหรับผู้เรียนและผู้เรียนที่ไม่สามารถเดาความหมายได้จากเนื้อความข้างเคียง หรือถามคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่านหรือให้ผู้เรียนลองตั้งคำถามโดยพิจารณาจากรูป หัวเรื่อง และประโยคแรกของบทอ่าน เป็นต้น นอกจากนี้ก่อนอ่านบทอ่าน ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนทราบโดยชัดเจนว่าอ่านบทอ่านนี้ทำไม และอ่านแล้วจะต้องทำกิจกรรมอะไร

7.2 กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง ช่วยฝึกทักษะการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ขณะที่ผู้เรียนกำลังอ่านบทอ่านนั้น ผู้สอนควรคำนึงเสมอว่า ผู้เรียนจะผ่านกระบวนการอ่านที่หลากหลาย ผู้เรียนอ่านแล้วจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านอยู่เสมอ เพื่ออ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ขณะอ่านผู้เรียนต้องติดตาม และตีความหมายของคำและเนื้อหาที่อ่าน และประเมินเนื้อหาที่อ่านกับสิ่งที่ได้เดาหรือคาดหมายไว้ ซึ่งอาจจะตรงกันหรือต่างกันได้ ผู้เรียนอาจจะอ่านแล้วอ่านอีกเพื่อทำความเข้าใจความสำคัญและประมวลความหมายหรือสรุปจากสิ่งที่อ่าน เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นกระบวนการอ่านที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรกระตุ้น และแนะนำให้ผู้เรียนให้คำนึงถึงขั้นตอนเหล่านี้ในการอ่าน หรือจัดให้เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของการอ่านโดยพิจารณาตามความเหมาะสมของลักษณะของบทอ่านแต่ละบท

7.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือแสดงความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ประเมินผลความเข้าใจเรื่องจากการอ่านของผู้เรียน ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนทราบชัดเจนถึงกิจกรรม ของบทอ่านที่มอบหมายให้ทำว่า ผู้เรียนต้องทำอะไรหลังการอ่าน ทั้งนี้อาจกำหนดให้หลากหลายเช่น อ่านแล้วเลือกข้อความที่ตรงกับข้อความในบทอ่าน อ่านแล้ววาดรูป วาดแผนที่ หรือกรอกข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือขีดเส้นใต้คำที่สัมพันธ์กัน เขียนคำ เขียนข้อความ ประโยค เขียนบทสรุป ตั้งชื่อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง แต่งเรื่องย่อ วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ตัวละคร หรือเขียนว่าชอบหรือไม่ เพราะอะไร หรือสรุปเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น

8. สื่อการเรียนหรือแหล่งการเรียนรู้ ผู้สอนควรใช้สื่อการเรียนรู้อื่นๆ หรือแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจ หลากหลาย ทันสมัย และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และระดับของผู้เรียน

9. การวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย

- 9.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล
- 9.2 เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
- 9.3 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

10. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

3. การเตรียมการก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนทุกคนควรได้มีการเตรียมการให้พร้อมก่อนสอน ดังนี้

- 3.1 ศึกษาหลักสูตร
- 3.2 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

- 3.3 ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
- 3.4 ศึกษาระบบและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา
- 3.5 ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้
- 3.6 ศึกษาเนื้อหาความรู้
- 3.7 ศึกษาสภาพของผู้เรียน
- 3.8 ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
- 3.9 ศึกษาสื่อการเรียนการสอน
- 3.10 ศึกษาวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

สรุป ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูแต่ละครั้ง ควรดำเนินการตามขั้นตอน โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนกิจกรรมการสอน ขั้นสรุปบทเรียน และขั้นการประเมินผลการเรียน จะทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนและการสอนมีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง

การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-out) คือ นำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองสอนจริง (Train Run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีขั้นตอนดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 142-143)

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการเรียนรู้จะพึงพอใจ ว่าหากแผนการศึกษามีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

2. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้น คือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85, หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งไว้เท่าใดมักได้ผลเท่านั้น

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 การทดลองแบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่ม (1 : 10) เป็นการนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.3 การทดลองแบบภาคสนาม (1 : 100) เป็นการนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ดัชนีประสิทธิผล (Effective Index) หรือ E.I หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบกับคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งรูปแบบการหาค่าดัชนีประสิทธิผล จะใช้สูตรของ กูดแมน เฟลทเชอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Flectcher and Schnider) ดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2546 : 279)

$$E.I = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมคะแนนสอบหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน}}$

เมื่อ P2 แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน
P1 แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน

หมายถึง จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัด ระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และคะแนนทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้งสองชนิดนี้ จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ได้ (100 %)

ตัวหารของดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อ เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นตัวบอกว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางความเชื่อ เจตคติ และความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงเป็นร้อยละ หาค่าคะแนนสูงที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าใดนำมาหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบ โดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์ ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้ (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 45)

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของ

กระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน
$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมด ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 คน แต่ละคน ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนทำได้ก่อนการเรียน (Pretest) จะขออธิบายเฉพาะตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) ดังนี้ สมมุติว่านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าแตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80 แสดงว่า ความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้ง (ก่อนเรียนกับ

หลังเรียน) เท่ากับ $85-10 = 75$ ดังนั้น ค่าของ $E_2 = (75/90) \times 100 =$ ร้อยละ 83.33 ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า สื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง) กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชา และเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น (เพชฌัญญู กิจระการ. 2544 : 49-50)

เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ความหมายของเจตคติ

คำว่า เจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีผู้ใช้คำอื่นในความหมายเดียวกัน เช่น ทักษะคติ หรือ เจตคติ ซึ่งมีนักศึกษา และนักจิตวิทยาให้นิยาม หรือคำจำกัดความ พอสรุปได้ดังนี้

เจตคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของสมองและประสาท อันได้จากประสบการณ์ และการตอบสนองทั้งทางตรงและโดยอทธิพลของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกัน (Allport. 1935 : 810)

เจตคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์อันมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลต่อสรรพสิ่ง และสถานการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น (Shaver. 1977 : 796)

เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่เกิดจากการเรียนรู้ ในอันที่จะตอบสนองอย่างถาวรต่อสิ่งเร้าให้เห็นด้วยกับท่าทีที่ชอบหรือไม่ชอบ (Fishbein and Ajzen. 1980 : 6)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรมซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ถ้าคนมีลักษณะต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซักซ้า อยกหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น ลักษณะนี้เรียนว่า เจตคติเชิงนิเสธ หรือถ้าจะแบ่งให้ละเอียดก็น่าจะมีเจตคติอีกแบบหนึ่ง คือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง เรียกว่า เจตคติแบบกลาง (Newcomb. 1954 : 128)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด และพฤติกรรมของแต่ละบุคคลต่อสภาพแวดล้อม (Secord and Backman. 1964 : 97)

เจตคติ หมายถึง รูปแบบของความรู้สึก หรือพฤติกรรม ที่บุคคลมีความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อวัตถุทางสังคม (Mehrens and Lehmann. 1978 : 375)

เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้นว่า กลุ่มชน ประเพณี หรือ สถาบันต่าง ๆ (Anastasi. 1982 : 552)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคล หรือสถานการณ์ใด ๆ ที่อาจเป็นไปได้ในทางที่ดี (Positive) ชัดแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคล หรือสถานการณ์นั้น ๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2518 : 3)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุน หรือโต้แย้ง คัดค้าน (ไพศาล หวังพานิช. 2523 : 146)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบ ไม่พอใจ หรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (สงบ ลักษณะ. 2529 : 42)

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว ผู้ให้ความหมายส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งสามารถสรุปความหมายของเจตคติได้ว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในสังคม รวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ใดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ลักษณะของการวัดเจตคติ

เจตคติเป็นความรู้สึกที่ซึ่งบ่งบอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็น หรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้งโดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของคนเมื่อเขาารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต
2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกแตกต่างกันได้
3. เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ชื่อสัตย์-คดโกง, รัก-เกลียด, ชอบ-ไม่ชอบ, ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น
4. เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ขยันมาก ขยันน้อย เป็นต้น
5. เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

การวัดเจตคตินับว่ามีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก หรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าว มีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย ไม่แน่นอน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumptions) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ ดังนี้

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้น จะมีลักษณะคงที่หรือคงเส้นคงวาอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเรา ไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรอยู่ตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ซึ่งทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความคิดความรู้สึก เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาด หรือปริมาณของความคิดความรู้สึกนั้นด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีการใดก็ตาม จะต้องมียุทธวิธีประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัด มีสิ่งเร้าเช่นการกระทำเรื่องราวที่บุคคลจะแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำมากน้อย ดังนั้นในการวัดเจตคติเกี่ยวกับสิ่งใดของบุคคลสามารถวัดได้โดยนำสิ่งเร้าซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดในสิ่งนั้น ไปเร้าให้บุคคลแสดงท่าทีความรู้สึกต่าง ๆ ที่มีต่อสิ่งนั้นให้ออกมาเป็นระดับ หรือความเข้มของความรู้สึกคล้ายตาม หรือคัดค้าน

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้า หรือทำให้บุคคลได้แสดงเจตคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกมาที่นิยมใช้ คือข้อความวัดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายถึงคุณค่าคุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติเพื่อทราบทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลนั้น เป็นการสรุปผลจากการตอบสนองของบุคคลจากรายละเอียด หรือแง่มุมต่าง ๆ ดังนั้นการวัดเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดสิ่งใดจะต้องพยายามถามคุณค่าและลักษณะในแต่ละด้านของเรื่องนั้นออกมา แล้วนำผลซึ่งเป็นส่วนประกอบหรือรายละเอียดปลีกย่อย มาผสมผสานสรุปรวมเป็นเจตคติของบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่การวัดนั้น ๆ จะต้องครอบคลุมคุณลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วน ทุกลักษณะ เพื่อให้การสรุปผลตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

5. การวัดเจตคติ ต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของผลการวัดเป็นพิเศษ กล่าวคือ ต้องพยายามให้ผลการวัดที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทาง ระดับ หรือช่วงของเจตคติการมองเจตคติมองได้หลายแง่หลายมุม แต่จากการศึกษา ชอร์และไรท์ (Shaw and Wright. 1967 : 162) ; สุภาพ วาดเขียน (2525 : 211-212) และ ส. วาสนา ประवालพฤกษ์ (2524 : 5) ได้กล่าวถึง ลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เป็นผลหรือขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติแปรค่าได้ทั้งด้านความเข้มข้นและทิศทาง โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคติ นั้น จะแปรค่าได้ทั้ง มาก ปานกลาง และน้อย นั่นคือเจตคติจะมีค่าทั้งทางบวกและทางลบ

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง

4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์กัน
6. เจตคติเป็นการตระเตรียมหรือความพร้อม ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการตระเตรียมนั้นจะเป็นการตระเตรียมภายในของจิตมากกว่า ภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้
7. สภาวะของความพร้อมจะต้องสนองในลักษณะที่กล่าวในข้อ 1 นั้น เป็น ลักษณะซับซ้อนที่บุคคลจะยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล
8. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะทางจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
9. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดง ออกมาเพื่อเป็นแนวทางในการทำนาย หรืออธิบายเจตคติได้
10. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์บุคคล จะมีเจตคติในเรื่องเดียวกัน อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและ สังคม ระดับอายุ เพศ ปัญหา เป็นต้น
11. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อ ประสบกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่ ที่แตกต่างไปจากเดิม

ในการวัดเจตคตินอกจากจะคำนึงถึงเนื้อหาของเจตคติ เกี่ยวกับอะไร อยู่ในทิศทางใด แล้วยังคำนึงถึงความเข้ม (Intensity) ของเจตคติอีกด้วย ความเข้มของเจตคติหมายถึงปริมาณของ ความรู้สึกว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นทิศทางใด จะมีความรู้สึกรุนแรง มากกว่าพวกที่มีเจตคติกกลาง ๆ ความเข้มของเจตคติเปรียบได้เช่นเดียวกับความเข้มของสนามแม่เหล็ก ที่จะมีกำลังดึงดูดสารได้มาก ที่ปลายขั้วทั้งสองของแม่เหล็ก

นอกจากจะมองความสัมพันธ์ในทางเดียวหรือขึ้น-ลง ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างความ เชื่อ หรือเจตคติที่อยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งค่อนข้างจะมีสิ่งที่คล้ายคลึงกันอยู่มาก เช่น เจตคติที่ไม่ดีต่อ คนนิโกรทำให้เกิดการเหยียดหยามและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนเชื้อชาติอื่นด้วยอย่างไร หรือกล่าวอีกนัย หนึ่ง ความเชื่อบางอย่างไม่จำเป็นต้องเป็นพื้นฐาน หรืออาจจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผล

วิธีเขียนข้อความวัดเจตคติ

เครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติ หรือที่เรียกว่ามาตราการวัดเจตคติ (Attitude Scale)

จะประกอบด้วยข้อความหรือคำถาม โดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้า ให้บุคคลแสดงความเห็นหรือความรู้สึก ออกมา ดังนั้นการวัดเจตคติจะได้ผลถูกต้องและเชื่อถือได้มากเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของ ข้อความที่ใช้ถาม หรือนำไปเร้าว่ามีมากน้อยเพียงใด การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติของบุคคลจึงเป็น เรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาโดยยึดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (ชวนชัย เชื่อสาธุน. 2533 : 7-8)

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์ หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้ ทราบเจตคติของบุคคลในสภาวะปัจจุบัน การกล่าวถึงอดีตหรือสิ่งที่ผ่านมา อาจทำให้ทราบเจตคติของ บุคคลนั้นซึ่งปัจจุบันอาจเปลี่ยนแปลงไปแล้ว

2. หลีกเลี่ยงข้อความที่ถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น เพราะจะกลายเป็นการ ตอบสนองตามความเป็นจริง ทำให้ไม่ทราบความรู้สึก หรือความคิดเห็นของบุคคล

3. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบ่งบอกทิศทางและระดับของความรู้สึกของบุคคลได้ ข้อความที่ดีจึงควรถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าคุณลักษณะของสิ่งเหล่านั้น

4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือมีความชัดเจน มีความหมายแน่นอน ไม่ใช่ภาษาวกวน หรือคลุมเครือ

5. ข้อความหนึ่ง ๆ ควรถามความคิดเห็นเพียงอย่างเดียวถ้ามีหลายความคิดเห็นในข้อความเดียวกันจะกลายเป็นข้อความที่กำกวม ยุ่งยากต่อการเสนอความเห็น เช่น ไม่ควรให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยใช้ข้อความที่ว่า “การสอบแบบบรรยายทำให้น่าเบื่อเสียเวลามาก ได้ผลการเรียนไม่ดี” เพราะมีหลายเรื่องในข้อเดียวกัน ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลาย ๆ ข้อความ เช่น

5.1 การสอบแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนเบื่อ

5.2 การสอบแบบบรรยายทำให้เสียเวลามากเกินไป

5.3 การสอนด้วยวิธีบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่ม

6. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลาง ๆ ไม่น้อมเอียงไปทางใดทางหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทั้งในทางบวกและลบ จึงควรใช้ข้อความที่กล่าวทั่ว ๆ ไป โดยพยายามหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอ ทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงแต่ เพียงเล็กน้อย เป็นต้น

7. พยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้ หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะพิจารณา เช่น ข้อความที่กล่าวนอกเรื่องที่จะศึกษา ดังนั้นก่อนลงมือเขียนข้อความควรศึกษาขอบข่ายของเรื่องที่จะถามเสียก่อน โดยให้พิจารณาว่าเรื่องนั้น ๆ มีขอบเขตขนาดไหน ควรเน้นหรือถามด้านใด

หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 147-148) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติดังนี้
การวัดเจตคตินับว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือ เป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นจะคงอยู่ช่วงหนึ่งนั้น คือ ความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่างคือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัดมีสิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มากน้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าที่นิยม คือ ข้อความคิดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

วิธีการวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นมโนภาพที่วัดได้ยากเมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่น นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามหาวิธีการวัด และสร้างเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพที่จะกระตุ้นให้ได้มาซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ถูกวัด ซึ่ง ถวิล ธาราโกชน (2522 : 85-88) เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และเอนกกุลกรีนแสง (2519 : 6-8) และเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1967 : 3-16) ได้เสนอวิธีการวัดเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีที่ง่าย และตรงไปตรงมามากที่สุด การสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่จะซักถามไว้อย่างดี ข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่มีข้อเสียว่า ผู้ถามอาจจะไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบเพราะผู้ตอบอาจบิดเบือนคำตอบ เนื่องจากอาจเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไขคือ ผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเอง ให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจไม่เคร่งเครียดเป็นอิสระ และแน่ใจว่าคำตอบของเขาจะเป็นความลับ

2. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่อ อุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริง หรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ กล่าวคือ ควรมีการศึกษาหลาย ๆ ครั้ง ทั้งนี้ เพราะเจตคติของบุคคลมาจากหลาย ๆ สาเหตุ นอกจากนี้ตัวผู้สังเกตเองจะต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียงและการสังเกต ควรสังเกตหลาย ๆ ช่วงเวลา ไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง (Self-report) วิธีนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา แบบทดสอบหรือมาตรวัดที่เป็นของแนว เทอร์สโตน (Thurstone) กัทท์แมน (Guttman) ลิเคิร์ต (Likert) และออสกู๊ด (Osgood) นอกจากนี้ที่กล่าวมายังมีแบบให้ผู้สอบรายงานตนเอง และอื่น ๆ อีกมาก แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการสร้างและการวัด

4. เทคนิคจินตนาการ (Projective Techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ เมื่อผู้สอบเห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมาแล้วนำมาตีความหมาย จากการตอบนั้น ๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติต่อเป้าเจตคติอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าแต่สร้างเฉพาะเพื่อจะวัดความรู้สึกอันจะทำให้พลังงานในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจเข็มจะชี้อย่างหนึ่ง เสียใจเข็มจะชี้ก้อย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ตีพอจึงไม่นิยมใช้เท่าใดนัก

มาตรวัดเจตคติ

มาตรวัดเจตคติที่ใช้ในการวิจัยมีอยู่หลายชนิด ที่นิยมใช้มี 3 ชนิด ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 106-108)

1. วิธีของเทอร์สโตน
2. วิธีของลิเคิร์ท
3. วิธีใช้ความหมายทางภาษา

สำหรับมาตรวัดเจตคติที่ผู้ศึกษาค้นคว้านำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตรวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ท การวัดเจตคติโดยวิธีลิเคิร์ท มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติที่จะศึกษานั้นให้เด่นชัด เพื่อให้ทราบว่าเป็นข้อความทางเจตคติที่ต้องการวัดคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่าควรถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องใดบ้าง
3. ทำการสร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20-30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความที่กล่าวถึงที่ต้องการในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่มี (ทางลบ) จำนวนมากต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ

4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อความเอง หรือนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ

5. ทำการทดลองขั้นตอนก่อนที่ใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุในมาตรวัดเจตคติ

มาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุลงในมาตรวัดประกอบด้วย ข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางไม่ดี (ทางลบ) โดยมีจำนวนพอ ๆ กัน ข้อความเหล่านี้ต้องมีประมาณ 18-20 ข้อความ การกำหนดน้ำหนักคะแนนการตอบแต่ละตัวเลือก กระทำภายหลังที่ได้รวบรวมข้อมูลมาแล้ว โดยกำหนดตามวิธี Arbitraty Weighting Method ซึ่งเป็นที่นิยมใช้มากที่สุดกำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางบวก และ 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) สำหรับข้อความทางลบวิธีวัดเจตคติของผู้เรียนจากข้อเสนอแนะจากนักวิจัยหลายท่านดังกล่าวมาแล้วจะเห็นว่าทุกวิธีล้วนแต่ให้ความเชื่อถือได้ทั้งสิ้น และได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ทดลองนำไปใช้แล้วได้ผลเป็นอย่างดีในการนำเอาวิธีวัดเจตคติแบบใด ไปใช้จึงจะได้ผลดีที่สุดย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจว่านำไปใช้วัดกับใครในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เลือกแบบการวัดเจตคติของลิเคิร์ทมาใช้ในการวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ปรับมาจาก

สมปอง ม้ายอุเทศ (2542 : 85) ซึ่งมาตราวัดเจตคตตามวิธีของลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประโยชน์ของเจตคต

จากการศึกษาประโยชน์ของเจตคต ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4) และ ชม ภูมิภาค (2516 : 65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคตไว้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง (Self-stem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีการปฏิกริยาโต้ตอบ หรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปในส่วนมากจะทำให้สิ่งทำความพอใจมาก หรือเป็นบำาเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตนั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น
5. เตรียมบุคคลเพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ
6. ช่วยให้ผู้คนได้คาดคะเนล่วงหน้าว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น
7. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางเอาไว้

สรุป ประโยชน์ของเจตคต ช่วยให้ผู้คนแสดงความคิดเห็นของตนเอง เพื่อให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยการจัดรูปหรือระบบของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา ๆ

การสร้างแบบวัดเจตคต

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 27-29) กล่าวว่า การวัดเจตคตโดยใช้วิธีมาตราส่วน ประเมินค่าว่า วิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยการสร้างข้อความที่แสดงเจตคติขึ้นหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือก 5 ข้อ คือ 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2)เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้เลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่งในแต่ละข้อ การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความ กำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางบวก 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) สำหรับข้อความทางลบ เช่น ข้อความที่เป็นไปในทางบวก ถ้าผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5 คะแนน ส่วนข้อความในทางลบถ้าผู้ตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน แล้วลดลงเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่าเห็นด้วย

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของลิเคิร์ท มีดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของเจตคติ และสิ่งที่จะวัดให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อ นั้น ๆ โดยให้กลุ่มเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น และข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึก หรือความเชื่อของผู้ตอบ ซึ่งลิเคิร์ทได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ ดังนี้

1. ข้อความควรเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจ ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2. ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวกและข้อความในทางลบคละกันไป
3. ข้อความแต่ละข้อความ จะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน
จำนวนข้อที่สร้างขึ้นครั้งแรกมีประมาณ 20-25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อเรื่องที่จะวัด เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้ว ก็บรรจุลงในสเกล โดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อเลือกดังกล่าวแล้ว
ขั้นที่ 3 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆ กับกลุ่มที่เราศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความ และคัดเลือกข้อความ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ
จากข้อมูลการวัดเจตคติ ผู้ศึกษาจึงใช้การวัดเจตคติโดยวิธีมาตราส่วนประเมินค่าตามแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวาง และการสร้างง่าย รวมทั้งมีเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอนในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เลือกการสร้างแบบวัดของลิเคิร์ทซึ่งมีหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ดังนี้
 1. ข้อความควรเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจ
 2. ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวกและข้อความในทางลบคละกันไป
 3. ข้อความแต่ละข้อความ จะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ
 - จินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548 : 51-55) ทำวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ วิชาภาษาอังกฤษ โดยพัฒนาบทเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส ร่วมกับบทอ่านที่ได้รับการเพิ่มเติมรายละเอียด และพบว่า บทเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อ่าน เขียน ของนักเรียนของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้บทเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส ร่วมกับบทอ่านที่ได้รับการเพิ่มเติมรายละเอียด
 - วิไลลักษณ์ วงศ์วัจนสุนทร (2551 : 59) ศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เทคนิค KWL Plus และพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในขั้นที่ 3 และ 4 โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในขั้นที่ 3 คือ มีความสามารถในการประเมินและสรุปเหตุการณ์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-5 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในขั้นที่ 4 คือมีความสามารถในการประยุกต์และนำไปใช้
 - อาร์ทหมัด สาและ (2551 : 62-67) วิจัยความสามารถในการอ่านกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ KWL PLUS ร่วมกับการทำโครงงาน และพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับโครงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คะนิงนิตย ม่วงสี (2553 : 60-61) วิจัยความสามารถทางการอ่านกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWL Plus และพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้
กลวิธี KWL Plus มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อน
ทดลอง และนักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWL Plus ในระดับมาก

ศศิธร ขวาลไชย (2554 : 77-79) ศึกษาทักษะการอ่านจับใจความกับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus และพบว่า
คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจ
ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus รวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ฉวีวรรณ เพ็ญจันทร์ (2554 : 80-82) ศึกษาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์กับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL Plus และพบว่า นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา ปีที่ 2 มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับดี การพัฒนาความสามารถอ่าน
เชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประ
สิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม สามารถนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถ
อ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนได้

วลิดา จันทรสุมบัติ (2554 : 89-92) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
เชิงวิเคราะห์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบสืบเสาะจาก
ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน และพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้าน
การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกลุ่มร่วมมือแบบสืบเสาะ จากข่าว
เหตุการณ์ประจำวัน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 77.58/78.33 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการ
เรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกลุ่ม
ร่วมมือแบบสืบเสาะ จากข่าวเหตุการณ์ประจำวัน ที่มีค่ากับ 0.5914 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5 ที่เรียนรู้ด้วยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยกลุ่มร่วมมือแบบ
สืบเสาะ จากข่าวเหตุการณ์ประจำวัน มีความ สามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์หลัง
เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาณี โสโท (2554 : 116-120) วิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา
ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
SQ4R และพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL
Plus มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
SQ4R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แต่มีการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่
แตกต่างกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

วิทเทอร์สปูน (Witherspoon. 1996 : 625-A) ศึกษาผลของการใช้กลวิธีการสอน 4
แบบ คือ วิธีสอนแบบโคลอส (Cloze) แผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping) KWL Plus และ
แบบ ดี อาร์ ที เอ (Directed Reading Thinking Activity : DRTA) ต่อความเข้าใจในการอ่าน
และพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนจากกลวิธีสอนทั้ง 4 แบบทำให้ความเข้าใจในการอ่านของ

นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านมากกว่ากลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนจากกลวิธีสอนทั้ง 4 แบบที่กล่าวมาความคิดในประโยคหลักให้เข้ากับประโยคย่อยต่าง ๆ ได้

ควิโอโซ (Quiocho. 1997 : 450-454) ศึกษากลวิธีการพัฒนาในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเนื้อหาประเภทวิชาการกับนักเรียนเกรด 6 และเกรด 8 โรงเรียนระดับกลางในประเทศสหรัฐอเมริกาหนึ่งห้องเรียนมีจำนวน 90 คน และพบว่าการสอนอ่านแบบกลวิธี KWL Plus สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนได้ดีขึ้น

สตาล์ (Stall. 2003 : 445-A) สำนวจผลของวิธีการสอน 3 วิธี คือวิธีกิจกรรมการอ่าน การคิดแบบชี้นำ (Stauffer. 1969) วิธีอยากรู้อยากเห็น (Ogle. 1986) และวิธีรูปภาพเดิม (Clay. 1991 ; Fountas and Pinnell. 1996) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 31 คน ที่มีระดับการสอนอ่านที่ใกล้เคียงกับระดับชั้น วิธีศึกษาแต่ละกลุ่มใน 4 กลุ่มได้รับการทดลองแต่ละวิธีการ มี 4 ชนิด คือกลุ่มแทรกแซง 3 กลุ่ม (กิจกรรมการอ่าน การคิดแบบชี้นำรู้ อยากรู้อยากเรียน และภาพเดิน) และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และพบว่า แบบภาพเดิน และแบบกิจกรรมการอ่าน การคิด แบบชี้นำนั้นให้ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความคล่องแคล่วตามที่บอก บ่งชี้ว่า กิจกรรมการอ่านคิดแบบชี้นำให้ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการใช้แบบวัดความเข้าใจในการอ่าน

อัล ชาย (Al-Shaye. 2003 : 2777-A) ศึกษาถึงประสิทธิภาพของกลยุทธ์ในการสอนเพื่อการตระหนักในการคิดที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และกลยุทธ์เพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 11 ในโรงเรียนมัธยมปลายควายติ รายวิชาภาษาอารบิค โดยใช้รูปแบบการอ่านเพื่อตระหนักในการคิด 2 อย่าง คือ K-W-L plus และ SQ3R และเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติโดยใช้แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลยุทธ์เพื่อความเข้าใจ (RCCS) ที่สร้างโดยนักวิจัยช่วงแรกของคำถามเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ (ข้อ 1-15) และช่วงหลัง (ข้อ 16-46) เป็นคำถามที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การสอนเพื่อการตระหนักในการคิดส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจดีกว่าการเรียนการสอนตามปกติ และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการสอนทั้งสองกลุ่ม แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างการสอนเพื่อการตระหนักในการคิด (K-W-L Plus และ SQ3R) และพบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเพื่อการตระหนักในการคิดทำคะแนนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติในการทดสอบทั้งสองอย่าง

โครว์ (Crowe. 2005 : 32-42) เปรียบเทียบผลย้อนกลับจากการอ่านปากเปล่าเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ โดยทำการแบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม โดยคำนึงถึงอายุ ชั้น เพศ และการแสดงออกทางด้านการอ่านทั่วไป กลุ่มที่ 1 จัดการเรียนรู้การอ่านแบบปกติเป็นฐานย้อนกลับ กลุ่มที่ 2 จัดการเรียนรู้โดยการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นฐานย้อนกลับหลังการทดลอง 10 ชั่วโมง พบว่า กลุ่มทดลองที่ 2 มีความเข้าใจในการอ่านและเข้าใจคำถามของเรื่องที่ย่านสูงกว่ากลุ่มที่ 1 แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เกี่ยวกับความสามารถในการตอบคำถามเกี่ยวกับที่ตั้ง การบรรยาย หรือคำถามที่เกี่ยวกับการสรุปรายละเอียด

เฮส (Hess. 2005 : 2542-A) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจกับครูจำนวน 5 คน และนักเรียนเกรด 5 และ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐอริคลิฟอร์เนีย ที่สอบไม่ผ่าน All Reading Wings Program โดยการสำรวจ

ความเชื่อของครูด้านการจัดกิจกรรมการอ่าน และพบว่า กลวิธีอภิปัญญาช่วยให้การอ่านของนักเรียนพัฒนาขึ้นภายใน 10 สัปดาห์

คาร์ และโอเกิล (ชลธิชา จันทร์แก้ว. 2549 : 80 ; อ้างอิงมาจาก Carr and Ogle. 1987 : 626-631) ศึกษาการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ และพบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

มาติน, มาร์ติน และคาร์วาลโฮ (Martin, Martin and Carvalho. 2008 : 113-118) ศึกษาการอ่านและความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์สาเหตุวิธีสอนแบบต่าง ๆ สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบมหากษากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติเป็นสองวิธีหลักที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน การสอนแบบมหากษช่วยให้เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จำนวนมากประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่นเดียวกับการสอนแบบปกติจะช่วยให้ครูสามารถขึ้นนำอภิปรายและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน นอกจากนี้เป็นการวิจัยเพื่อแสดงผลการจัดการเรียนรู้แบบภาษาและการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยยังได้ ทบทวนอภิปรายเกี่ยวกับระบบประสาทและลักษณะทางจิตวิทยาของการพัฒนาทักษะการอ่าน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS มีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียนสูงขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่สูง ซึ่งการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนการอ่านที่ชัดเจน ฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างมีเหตุผล นักเรียนกล้าแสดงออกอย่างสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนั้น การสอนอ่านด้วยวิธีดังกล่าว จึงเป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและส่งเสริมความสามารถในการคิดให้กับนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการดำเนินการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ขั้นตอนดำเนินการศึกษา
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำนวน 470 คน จากห้องเรียน 11 ห้อง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ มี 3 ชนิด คือ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS และศึกษารายละเอียดของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง เวลาเรียน การวัดผลและประเมินผลทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการและเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS

1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร เอกสารประกอบการสอน และคู่มือครู ซึ่งประกอบด้วยเนื้อเรื่องจากบทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น ข้อความข่าว ประกาศ บทร้อยกรอง และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ แล้วทำการวิเคราะห์เป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อยที่เหมาะสมกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกบทอ่าน ดังนี้

1.3.1 เนื้อหาของบทอ่านสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

1.3.2 มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ วัย ความสามารถ และพัฒนาการของผู้เรียน

1.3.3 เป็นบทอ่านที่มีความยากง่ายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

1.3.4 เป็นบทอ่านที่เป็นเรื่องใหม่และทันสมัย

1.3.3 เป็นบทอ่านที่สั้น ๆ ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมายบ้างเล็กน้อย

1.3.4 เป็นเนื้อหาที่มีจุดยากในการตีความบางส่วน

1.3.5 เป็นบทอ่านที่สร้างความคิดรวบยอดหรือบทอ่านเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.4 สร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS จำนวน 6 แผน เวลาเรียนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.4.1 มาตรฐานการเรียนรู้

1.4.2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

1.4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.4.4 เนื้อหาสาระ

1.4.5 กิจกรรมการเรียนรู้

1.4.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.4.7 การวัดผลและประเมินผล

- 1.4.8 บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
- 1.4.8.1 ผลการจัดการเรียนรู้
- 1.4.8.2 ปัญหาและอุปสรรค
- 1.4.8.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ตาราง 9 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาในการสร้างแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เนื้อหา	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน (Story) เวลา 2 ชั่วโมง	การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสารและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวน และประโยค เพื่อประกอบ การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้ 4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล 5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง 6. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง 8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับสุขภาพ (Health and Welfare) เวลา 2 ชั่วโมง	การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสารและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวน และประโยค เพื่อประกอบ การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้ 4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล 5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง

ตาราง 9 (ต่อ)

เนื้อหา	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
	ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	6. บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง 8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทร้อยกรอง (Poem) เวลา 2 ชั่วโมง	การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสารและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวน และประโยค เพื่อประกอบ การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้ 4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล 5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง 6. บอกความหมายของคำศัพท์สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง 8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage) เวลา 2 ชั่วโมง	การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสารและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวน	1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้ 4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล หลักการอ่านออกเสียง

ตาราง 9 (ต่อ)

เนื้อหา	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
	และประโยค เพื่อประกอบ การทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่าง ถูกต้องและชัดเจน ซึ่งจะเป็นพื้นฐาน ในการเรียนรู้และสามารถนำ ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และ ประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตาม หลักการอ่านออกเสียง 6. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่ กำหนดให้ได้ 7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง 8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ
5. การอ่านเชิง วิเคราะห์จากบท อ่านที่เกี่ยวกับ ความบันเทิง (Entertainment) เวลา 2 ชั่วโมง	การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสาร และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็น อย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวน และประโยค เพื่อประกอบ การทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่าง ถูกต้องและชัดเจน ซึ่งจะเป็นพื้นฐาน ในการเรียนรู้และสามารถนำ ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้ 3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่ อ่านได้ 4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ อ่านได้อย่างมีเหตุผล 5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และ ประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตาม หลักการอ่านออกเสียง 6. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่ กำหนดให้ได้ 7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง 8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ

ตาราง 9 (ต่อ)

เนื้อหา	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์การเรียนรู้
6. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับธรรมชาติ (Nature) เวลา 2 ชั่วโมง	การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสารและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวน และประโยค เพื่อประกอบ การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการเรียนรู้และสามารถนำ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้ 4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล 5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง 6. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้ 7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง 8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา คั่นคว่ำอิสระ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เครื่องมือ และเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลโดยปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำในเรื่องการใช้ภาษา ลำดับขั้นตอนในการกำหนดกิจกรรม และเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านรูปแบบการจัดการเรียน การสอน ภาษาที่ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 อาจารย์อุไร ทัพพะมาตร วุฒิ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.7.2 อาจารย์สมสมัย คาร์ลสัน วุฒิ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต
19 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.7.3 อาจารย์อ้อยอัจฉรา สายืน วุฒิ ศศ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับ
ผู้พูดภาษาอื่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.8 นำคะแนนผลการประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว
มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์แปล
ความหมายค่าเฉลี่ยผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99-100)

4.51–5.00 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

3.51–4.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

2.51–3.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

1.51–2.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

1.00–1.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์พิจารณา
ยอมรับว่าเป็นแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน
ได้ค่าเฉลี่ยรายแผนตั้งแต่ 4.33-5.00 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.83 เมื่อนำไปแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์พบว่า แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีคุณภาพและความ
เหมาะสมระดับมากที่สุด (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

1.9 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอนควบคู่กับ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษโดยทดลองใช้กับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้
ที่ 3 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทร้อยกรอง (Poem) เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นแปลก
ใหม่และยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไป
อย่างช้า ๆ นักเรียนใช้เวลามากในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม ผู้ศึกษาค้นคว้าได้แก้ไข
ปรับปรุง เนื้อหา สื่อ การนำเสนอและลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
และเหมาะสมกับเวลา

1.11 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง เพื่อให้มีคุณภาพและ
ความเหมาะสมยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.12 จัดพิมพ์แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่ม
ตัวอย่าง พบว่า นักเรียนบางกลุ่มเรียนช้า เขียนคำศัพท์ จำนวนไม่ถูกต้อง นำเสนอข้อมูล

ไม่ตรงประเด็น ไม่กล้านำเสนอข้อมูลของกลุ่มตนเอง ผู้ศึกษาค้นคว้าแก้ไขปรับปรุง โดยซักถามปัญหา และสอนเป็นรายกลุ่ม ให้อตัวอย่างแล้วให้นักเรียนฝึกเขียนเป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ ให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ คอยช่วยเหลือ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ โดยจัดทำเป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนและหลังเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหนังสือการวัดผลการศึกษา เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของบทเรียนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
1. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน (Story)	1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	7	5
2. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับสุขภาพ (Health and Welfare)	1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	7	5
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทร้อยกรอง (Poem)	1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	6	5
4. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage)	1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	7	5

ตาราง 10 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
5. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับความบันเทิง (Entertainment)	1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	7	5
6. การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทอ่านที่เกี่ยวกับธรรมชาติ (Nature)	1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	6	5
รวมทั้งสิ้น		40	30

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อเรื่อง

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

2.5.1 อาจารย์อ้อยอัจฉรา สายีน วุฒิ ศศ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.5.2 อาจารย์สมสมัย คาร์ลสัน วุฒิ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.5.3 อาจารย์พงษ์พิชิต พรหมสิทธิ์ วุฒิ ปร.ดร. สาขาวิชาการวัดและประเมินผล ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) เพื่อพิจารณาว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และความครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมความถูกต้องและเหมาะสมชัดเจนของข้อคำถาม ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 219)

- ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบหรือเนื้อหาที่สอบคล่องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
- ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบหรือเนื้อหาที่สอบคล่องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
- ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบหรือเนื้อหาที่สอบไม่คล่องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

2.6 นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร IOC พบว่า ข้อสอบทั้ง 40 ข้อ อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรง และมีค่า IOC เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกับที่ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในข้อ 1. 10

2.9 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อสอบรายข้อแบบอิงเกณฑ์ ตามวิธีของเบรนนาน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 214) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) เข้าเกณฑ์ คือมีค่าตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 พบว่า ข้อสอบจำนวน 33 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ และคัดเลือกไว้ใช้จริง 30 ข้อ ให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.22-0.92 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.10 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของ โลเวทท์ (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 229) พบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.11 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเป็นแบบทดสอบฉบับจริงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เป็นแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยสร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ จากเอกสาร ตำราต่าง ๆ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับเจตคติและแบบวัดเจตคติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อความให้เหมาะสม

3.3 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 25 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ โดยมีข้อความทั้งเชิงบวกและเชิงลบ มีระดับความเห็นให้เลือก 5 ระดับ มีความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103)

ข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน

3.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบวัดเจตคติ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.4.1 อาจารย์อ้อยอัจฉรา สายีน วุฒิ ศศ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับ ผู้พูดภาษาอื่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.4.2 อาจารย์พงษ์พิชิต พรหมสิทธิ์ วุฒิ ปร.ดร. สาขาวิชาการวัดและประเมินผล ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

3.4.3 อาจารย์รุ่งอรุณ ป้องกัน วุฒิ ศษ.ม. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนบ้านซำบอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดเจตคติ โดยประเมินความสอดคล้อง (IC) ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตด้านเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมชีวิต ด้านเจตคติของนักเรียน
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมชีวิต ด้านเจตคติของนักเรียน
ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมชีวิต ด้านเจตคติของนักเรียน

ผู้ศึกษาค้นคว้านำผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์

ค่า IC ปรากฏว่า ข้อคำถามในแบบวัดเจตคติทั้ง 20 ข้อ มีค่า IC เท่ากับ 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

3.5 นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามในแบบวัดเจตคติ

3.6 นำแบบวัดเจตคติที่ตรวจสอบและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกับที่ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้มาแล้ว

3.7 นำคะแนนวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 222) แล้วคัดเลือกแบบวัดเจตคติข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.39–0.62 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

3.8 นำแบบวัดเจตคติที่คัดเลือกไว้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาร์ค (Cronbach) (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 225) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.89 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

ขั้นตอนดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 40 คน โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง
3. วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS
4. สิ้นสุดการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
5. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปวิเคราะห์ผลตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดเจตคติ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เจตคติดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เจตคติดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เจตคติด้านกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เจตคติด้านข้างต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เจตคติต่ำมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษารังนี้ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\frac{\sum R}{N}$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

- 1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร Brennan ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนคนสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนคนสอบผ่านเกณฑ์
	N_2	แทน	จำนวนคนสอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 229)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(K-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

1.4 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.4.1 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IC (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 220)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดด้านเจตคติ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.4.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL

PLUS ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 222)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
	N	แทน	จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด
	$\sum XY$	แทน	ผลคูณของคะแนนรวมกับคะแนนรายข้อ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรายข้อ
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวม

1.4.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาร์ค (Cronbach) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 225)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบวัดเจตคติทั้งหมด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการหาร้อยละ
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 126)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \sum แทน ผลรวม
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75
 ใช้สูตรดังนี้ (เฟชิญ กิจระการ. 2544 : 49)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้
(เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. 2545 : 31-35)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนสอบหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนองานผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ของแผนการจัดการ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากคะแนนประเมิน

พฤติกรรมการเรียน การประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน คะแนนทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้รวม ทั้ง 6 แผน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 11-12

ตาราง 11 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน ทั้ง 6 แผน			รวมทั้ง 6 แผน	ทดสอบหลังเรียน
	ใบงาน	การประเมินพฤติกรรม	การทดสอบย่อย		
	60	60	60	180	30
1	47	48	50	145	23
2	44	49	49	142	24
3	45	45	47	137	21
4	46	50	51	147	26
5	46	48	47	141	24
6	46	46	49	141	23
7	49	48	48	145	26
8	43	43	48	134	23
9	48	45	49	142	24
10	46	44	49	139	24
11	48	49	50	147	26
12	45	47	48	140	24
13	46	49	51	146	27
14	45	45	47	137	22
15	46	46	50	142	23
16	45	48	48	141	24
17	45	43	50	138	25
18	46	46	46	138	25
19	45	48	49	142	26
20	45	48	49	142	23

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน ทั้ง 6 แผน			รวมทั้ง 6 แผน	ทดสอบหลังเรียน
	ใบงาน	การประเมินพฤติกรรม	การทดสอบย่อย		
	60	60	60	180	30
21	44	48	48	140	24
22	47	48	52	147	25
23	45	47	48	140	24
24	46	44	48	138	27
25	45	45	46	136	22
26	45	50	49	144	25
27	46	48	47	141	24
28	47	46	50	143	25
29	48	49	47	144	24
30	48	47	49	144	21
31	45	49	48	142	24
32	46	46	49	141	22
33	44	48	47	139	23
34	47	47	47	141	23
35	47	49	48	144	22
36	47	48	49	144	24
37	45	47	46	138	22
38	47	48	48	143	23
39	47	48	47	142	21
40	46	47	48	141	21
รวม	1,838	1,884	1,936	5,658	949
\bar{X}	45.95	47.10	48.40	141.45	23.73
S.D	1.30	1.79	1.41	3.08	1.60
ร้อยละ	76.58	78.50	80.67	78.58	79.08

จากตาราง 11 พบว่านักเรียน 40 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมการเรียน การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ของการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เท่ากับ 141.45 จากคะแนนเต็ม 180 คิดเป็นร้อยละ 78.58 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 23.73 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.08

ตาราง 12 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	ร้อยละ
สังเกตพฤติกรรมการเรียน การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1)	180	141.45	3.08	78.58
คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทุกคน (E_2)	30	23.73	1.60	79.08
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ E_1/E_2 เท่ากับ 78.58/79.08				

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus (E_1) เท่ากับ 78.58 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.08 ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 78.58/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำคะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มาวิเคราะห์ได้ค่าดัชนีประสิทธิผล ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน (N)	ผลรวมของคะแนน (คะแนนเต็ม 30)				ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
	ทดสอบหลังเรียน		ทดสอบก่อนเรียน		
	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	
40	949	79.08	559	46.58	0.6084

จากตาราง 13 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6084 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.84

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยนำคะแนน จากแบบวัดเจตคติมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus	\bar{X}	S.D	ระดับเจตคติ
1. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยุ่งยากซับซ้อน*	3.03	1.44	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.35	0.86	ดี
3. วิชาภาษาอังกฤษเน้นการจดจำหลักไวยากรณ์*	3.25	1.35	ปานกลาง
4. วิชาภาษาอังกฤษเน้นการฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน	4.50	0.68	ดี
5. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ*	4.33	0.86	ดี
6. วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วสนุกสนาน	4.45	0.68	ดี
7. วิชาภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกอึดอัดและตึงเครียด*	4.30	0.85	ดี
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเอง	4.10	0.84	ดี
9. การจัดการเรียนรู้ของครูล้าสมัย*	4.03	1.40	ดี
10. การจัดการเรียนรู้ของครูแปลกใหม่ หลากหลายและน่าสนใจ	4.48	0.72	ดี
11. การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อย*	3.68	1.21	ดี
12. การรู้ภาษาอังกฤษมักได้เปรียบในการสมัครงาน	4.55	0.71	ดีมาก
13. ภาษาอังกฤษไม่มีอิทธิพลต่อชีวิตคนไทยในปัจจุบัน*	4.33	1.05	ดี
14. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนรอบรู้	4.35	0.62	ดี
15. นักเรียนไม่ได้ไปต่างประเทศจึงไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ*	4.23	1.00	ดี
16. ภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนได้ทั่วโลก	4.53	0.75	ดีมาก
17. ภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต*	3.40	1.60	ปานกลาง
18. นักเรียนมีความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.28	0.82	ดี
19. การท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ยุ่งยาก*	3.98	1.03	ดี
20. นักเรียนรู้สึกชื่นชมคนที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว	4.20	0.79	ดี
โดยรวม	4.12	0.29	ดี

จากตาราง 14 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรู้ภาษาอังกฤษมักได้เปรียบในการสมัครงาน รองลงมาคือ ภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนได้ทั่วโลก และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยุ่งยากซับซ้อน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษา
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

สรุปผล

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 78.58/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6084 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.84
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรู้ภาษาอังกฤษมักได้เปรียบในการสมัครงาน รองลงมาคือ ภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนได้ทั่วโลก และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยุ่งยากซับซ้อน

อภิปรายผล

ผู้ศึกษาได้นำเสนอการอภิปรายผลการศึกษา ตามกรอบความมุ่งหมายของการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในประเด็นต่อไปนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 78.58/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมการเรียน การประเมินการปฏิบัติกิจกรรม ใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผน คิดเป็นร้อยละ 78.58 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.08 แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศศิธร ขวาลไชย (2554 : 77-79) พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 77.21/77.75 สอดคล้องกับผลการศึกษาของฉวีวรรณ เพ็ญจันทร์ (2554 : 80-82) พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.83/88.87 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี โสโท (2554 : 116-120) พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.79/82.93 การที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพและประสบการณ์ในการเรียนรู้เดิมที่ครอบคลุมกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง กำหนดแนวทางและเป้าหมายของการเรียนรู้ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาอังกฤษที่ชัดเจน โดยการจัดกิจกรรมเน้นนักเรียนเป็นสำคัญนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษมีขั้นตอนที่น่าสนใจ อีกทั้งมีการออกแบบบทอ่านในแต่ละแผนอย่างหลากหลาย เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus นั้น ครูจะเป็นแบบอย่างให้ในเบื้องต้น โดยครูเป็นผู้นำและให้ผู้เรียนค่อย ๆ ปฏิบัติเองและเพิ่มบทบาทความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองให้มากขึ้น โดยครูจะเป็นเพียงผู้คอยดูแล ชี้แนะ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง และส่งเสริมให้กิจกรรมดำเนินไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งผู้เรียนจะรับผิดชอบต่อการเรียนด้วยตนเอง ท้ายที่สุดผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เรียนรู้ คือ ผู้เรียนจะอ่านอย่างเข้าใจและสรุปใจความได้ จนสามารถนำกระบวนการ KWL Plus อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนสามารถสรุปสาระสำคัญ วิเคราะห์ ตีความ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยได้ โดยอาศัยความสามารถด้านภาษา และความสามารถในการนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาทำความเข้าใจบทอ่านและผสมผสานสื่อการสอนแบบ KWL Plus ในกิจกรรมการเรียนรู้ ที่กล่าวมาทั้งหมดอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเท่ากับ 0.6084 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็น

ร้อยละ 60.84 สอดคล้องกับผลการศึกษาของศศิธร ชวาลไชย (2554 : 77-79) พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5792 สอดคล้องกับผลการศึกษาของฉวีวรรณ เพ็ญจันทร์ (2554 : 80-82) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.81 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี โสโท (2554 : 116-120) พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6923 ที่ผลการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นนั้น ทั้งนี้อาจมีผลเนื่องมาจาก ผู้ศึกษาค้นคว้าจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่หลากหลาย เรียนรู้จากสิ่งที่ย่อยไป หาสิ่งที่ยากหรือจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัว เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์ในเรื่องที่อ่าน มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการองค์ความรู้ใหม่ ตามความเข้าใจของตนเองโดยใช้แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิดและได้ฝึกเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน นักเรียนสามารถนำพื้นฐาน ความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงและประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสรุปองค์ความรู้ใหม่ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือและการส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดจากครู จึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีดัชนีประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548 : 54-55) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยบทเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส ร่วมกับบทอ่านที่ได้รับการเพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ที่ผลปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก การสอนแบบ KWL Plus มีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มได้ระดมความคิด เพื่อช่วยกันทำกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ การเรียนเป็นกลุ่มก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนเพราะทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีความกระตือรือร้นที่แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในการเรียน ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านอารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ มีบรรยากาศในการเรียนรู้ไม่ตึงเครียด ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสบายใจ สนุกสนานและมีความสุขในการเรียน ประกอบกับบทอ่านที่นำมาใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองหรือจากการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม จึงทำให้เกิดความมั่นใจในการอ่านและส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำการศึกษาไปใช้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรวางแผนและเตรียมตัวให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การเตรียมกิจกรรม การจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอน เช่น การใช้รูปภาพ บัตรภาพ แถบประโยค ของจริง การสาธิต การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน การทำความเข้าใจตัวป้อนที่จัดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งการขยายความเพื่ออธิบายเพิ่มเติมโดยผู้สอนพูดซ้ำ ๆ ซ้ำหลายครั้งและชัดเจน จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ในช่วงแรกครูควรชี้แจงเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ และวิธีการอ่านแบบ KWL Plus เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ และควรชี้แจงข้อตกลง ข้อปฏิบัติ และเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 การปฏิบัติกิจกรรมใบงาน ควรเป็นเนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและเหมาะสมกับเวลา มีตัวอย่างที่หลากหลาย มีรูปภาพประกอบ มีสีสันสวยงาม เพื่อสร้างความสนใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

1.4 การใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมใบงาน เนื้อหาบางเนื้อหาในกิจกรรมใบงานอาจจะยากและซับซ้อน ผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมใบงานอย่างอิสระ แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ตลอดจนการนำเสนอผลงาน โดยผู้สอนต้องใช้วิธีเสริมแรงโดยการกล่าวยกย่อง ชมเชย หรือการให้รางวัลสำหรับผู้ที่มีผลงานดีเด่น

1.5 ความเอาใจใส่ของครูผู้สอนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิดเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจของผู้เรียน การตรวจผลงานจากใบงาน การทดสอบย่อย ต้องมีเกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจน ครูผู้สอนต้องเสียสละเวลาในการเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มอ่อนและการตรวจผลงานการเขียนของนักเรียน

1.6 ครูควรอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนมีความเข้าใจ เพื่ออำนวยความสะดวกจัดกิจกรรม กิจกรรมมีความน่าสนใจและไม่เบื่อหน่าย สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน อยู่บนพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมี กิจกรรมต้องมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน นักเรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ทุกคนสามารถทำกิจกรรมได้

1.7 การจัดกลุ่มนักเรียน ควรจัดแบ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มให้ความสามารถกันทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยการนำเทคนิค KWL Plus ไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะด้านในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การอ่านจับใจความสำคัญ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการนำเทคนิค KWL Plus ไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งมีธรรมชาติคล้ายคลึงกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 ควรศึกษาผลการประเมินทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ควบคู่ไป
กับความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

2.4 ควรมีการศึกษาผลของการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ KWL
Plus ประกอบกิจกรรมอื่นที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับตัวแปรด้านสมรรถนะของผู้เรียน หรือ
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา
การใช้ทักษะชีวิต การมีจิตสาธารณะ หรือการอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- _____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ, 2546.
- _____. คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2547.
- _____. คู่มือครูแนวทางการจัดทำแผนการสอนพัฒนาศักยภาพโครงการทดลองพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2546.
- กระทรวงศึกษาธิการ. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กลุ่มบริหารงานวิชาการ โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์. รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประจำปีการศึกษา 2554. หนองบัวลำภู : ม.ป.พ., 2554.
- คณาพร คมสัน. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- คะนิงนิตย์ ม่วงสี. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWL PLUS. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2553.
- จินตนา มงคลไชยสิทธิ์. การพัฒนาพัฒนาบทเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส ร่วมกับบทอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- ฉวีวรรณ เพ็ญจันทร์. การพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การค้นคว้าแบบอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์, 2533.
- ชวลิต ชูกำแพง. การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2520.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. “การประเมินผลสื่อประสม,” ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา. หน้า 495–500. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2543.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีทางการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2546.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.
- ถวิล ธาราโกชน. กระบวนการกลุ่ม. ลพบุรี : หัตถโกศลการพิมพ์, 2522.
- ทิพย์สุนทร อนันบุตร. การอ่านเพื่อการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.
- ทิสนา แชมมณี. ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ธิดา ฤทธากัย. ประสิทธิผลของ KWL PLUS ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยานนท์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.
- นรินทร์ ตั้งเมธิกุล. การสอนแบบ KWLH ด้วยวิธีการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.
- เผชญิ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2),” การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 44-52 ; กรกฎาคม, 2544.
- เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธานี. “ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.),” การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8 : 30-36 ; กรกฎาคม, 2545.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- รัตนา ศาลิกร. การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์หนังสือ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2536.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2546.
- วลิตา จันทรสมบัติ. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบสืบเสาะจากข่าวเหตุการณ์ประจำวัน. การค้นคว้าแบบอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- วัชรา เล่าเรียนดี. เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

- วิชรี บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ด้านหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.
- วิไลลักษณ์ วงศ์วัจนสุนทร. การใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสันทรายวิทยาคมจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- วิสาข์ จิตวิตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.
- ศศิธร ขวาลไชย. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าแบบอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- ส. วาสนา ประवालพุกภย์. ทัศนคติในแง่จิตวิทยาวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2524.
- สงบ ลักษณะ. “การวัดคุณลักษณะทางด้านความรู้สึก,” การวิจัยทางการศึกษา. 16(42) : 1-33 ; มิถุนายน, 2529.
- สมนึก ภัททธิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2553.
- สมปอง ม้ายอุเทศ. การศึกษาความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสร้างโดยวิธีลิเคอร์ทที่มีการจัดกลุ่มข้อสอบและรูปแบบคำตอบต่างกัน. เพชรบุรี : โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เขต 1, 2542.
- สมพร มั่นตะสูตรแพ่งพิพัฒน์. การอ่านทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินผลตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : แสงศิลป์, 2544.
- สุภาณี โสโท. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SO4R. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- สุภาพ วาดเขียน. เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ ลักษณะที่ ชนิดและวิธีหาคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2545.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และแอนกกุล กริแสง. หลักเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์, 2519.

- อะห์หมัด สาและ. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับการทำโครงการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2551.
- Allport, G.W. Handbook of Social Psychology. Miami : Clark University Press, 1935.
- Al-Shaye, S. “The Effectiveness of Metacognitive Strategies on Reading Comprehension and Comprehension Strategies of Eleventh Grade Student in Kuwaiti High Schools,” Dissertation Abstracts International. 63(8) : 2777-A ; February, 2003.
- Anastasi, A. Psychological Testing. New York : McMillan, 1982.
- Carr, E. and D. Ogle. “KWL PLUS : A Strategy for Comprehension and Summarization,” Journal of Reading. 30 : 626-631 ; April, 1987.
- Edwards, P. The Encyclopedia of Philosophy. New York : Macmillan, 1967.
- Fishbein, M. and I. Ajzen. Understanding the Attitudes and Predicting Social Behavior. New Jersey : Prentice Hall, 1980.
- Hess, P.M. “A Study of Teachers’ Selection and Implementation of Meta cognitive Reading Strategies for Fourth/Fifth Frade Reading Comprehension From a Success For All Reading Program Perspective : Moving Beyond the Fundamentals,” Dissertation Abstracts International. 65(07) : 2542–A ; January, 2005.
- Crowe, L.K. “Comparison of Two Oral Reading Feedback Strategies in Improve Reading Comprehension of School-Age Children with Low Reading Ability,” Remedial and Special Education. 26(1) : 32–42 ; January–February, 2005.
- Martin, D., M. Martin and K. Carvalho. “Reading and Learning-Disable Children : Understanding the Problem,” Clearing House : a Journal of Education Strategies, Issues and Ideals. 81(3) : 113–118 ; January–February, 2005.
- Mehrens, W.A. and I.J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 3rd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1978.
- Newcomb, M.T. Social Psychology. New York : Dryden Press, 1954.
- Ogle, D.M. “K-W-L : A Teaching Model that Develops Active Reading of Expository Text,” Reading Teacher. 39 : 564-570, 1986.
- Quiocho, A. “The Quest to Comprehended Expository Text : Applied Classroom Research,” Journal of Adolescent and Adultb Literacy. 40(6) : 450-454 ; March, 1997.

- Secord, P.F. and C.W. Backman. Social Psychology. New York : McGraw-Hill, 1964.
- Shaver, R.G. Principle of School Psychology. Massachusetts : Cambridge Wintrop, 1977.
- Shaw, M.E. and J. M. Wright. Scales for the Measurement of Attitudes. New York : McGraw Hill, 1967.
- Dougherty Stall, K.A. “The Effects of Three Instructional Methods on the Reading Comprehension and Content Acquisition of Novice Readers,” Dissertation Abstracts International. 62(1) : unpagged ; August, 2003.
- Witherspoon, F. “The Effects of Met Comprehension Strategy Instruction on Students,” Dissertation Abstracts International. 57(2) : 625-A ; August, 1996.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL Plus

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน (Story) เวลา 2 ชั่วโมง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐาน ต 1.1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
- มาตรฐาน ต 1.1.2 อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
- มาตรฐาน ต 1.1.3 เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text information) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง
- มาตรฐาน ต 1.1.4 เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูลและข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสารและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี สำนวนและประโยค เพื่อประกอบการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการวิเคราะห์เรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
2. ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล
5. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคในบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
6. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนหรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้
7. กรอกข้อมูลลงในตาราง KWL Chart ได้ถูกต้อง
8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหาสาระ

1. นิทาน : Aesop's Fables – The Lion and the Mouse
2. คำศัพท์ (Vocabulary) : beasts , paw, jaw, swallow, amused, lifted up, trap, desired, wagon, recognized, roar, plight, gnawed, bound

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - Reading)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการอ่าน เช่น การอ่าน มีความสำคัญและประโยชน์อย่างไร นักเรียนมีวิธีการฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างไรบ้าง
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และแจกใบความรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยกลวิธีการอ่านแบบ KWL PLUS
3. ครูให้นักเรียนดูภาพประกอบบทอ่านจากนิทาน เรื่อง The Lion and the Mouse แล้วครูถามคำถามนำดังนี้
 - What do you see in the picture ?
 - What do you think the picture is about ?
 - Is the picture from Aesop's Fable ?
4. ครูเขียนชื่อเรื่องนิทานบนกระดาน “ The Lion and the Mouse ” และแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยละความสามารถทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ เก่ง ปานกลาง และอ่อนในอัตราส่วน 1 : 2 : 2 จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่ม ตั้งชื่อกลุ่ม กำหนดบทบาทของสมาชิก ได้แก่ ประธานกลุ่ม เลขานุการกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ตลอดจนจบเนื้อหาด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
5. ครูแจกบทนิทานเรื่อง The Lion and the Mouse ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกัน ระดมความคิดและอภิปรายเกี่ยวกับชื่อเรื่อง โดยครูตั้งคำถามสำหรับการอภิปราย ดังนี้
 - What the story is about ?
 - What happened in the story ?
 - Is the story from Aesop's Fables ?
 - Who are the main characters in this story ? etc.

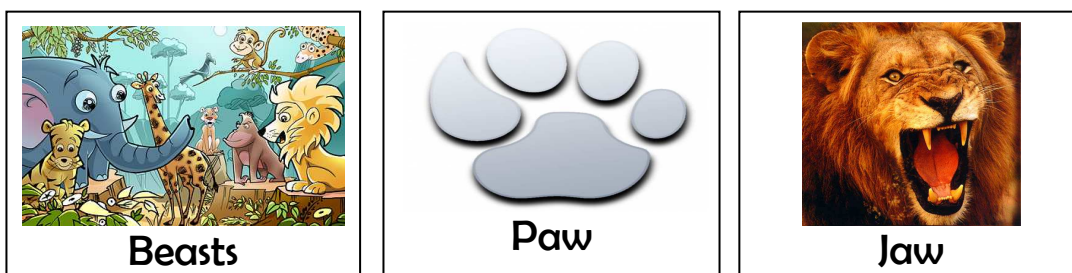
หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดและร่วมกันอภิปรายแล้ว ครูบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านบนกระดานโดยเขียนเป็นตาราง ดังนี้

K (Know) นักเรียนรู้อะไรบ้าง	W (Want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง	L (Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร

และอธิบายให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับการจดบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ลงในช่อง K (Know) ครูแจก Worksheet 1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มและนักเรียนคัดลอกข้อความบนกระดานลงใน Worksheet 1 ของกลุ่มตนเองในช่อง K (Know)

6. ครูแนะนำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ปรากฏในเรื่อง โดยใช้บัตรภาพคำศัพท์ และแถบประโยค นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ตามครูและเดาความหมายจากบัตรภาพคำศัพท์ เช่น

7. หลังจากนั้น ครูเขียนอธิบายโครงสร้างประโยค Wh – questions และทบทวน โครงสร้างประโยค Present Simple Tense และ Past Simple Tense บนกระดาน

8. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงรูปประโยคที่ละประโยคโดยใช้แถบประโยค พร้อมทั้งฝึก ดีความและแปลความหมาย เช่น

Once, a little Mouse began running up and down upon a Lion that was sleeping, and wakened the King of the Beasts.

The Lion placed his huge paw upon the Mouse, and opened his big jaws to swallow him.

"Pardon, O King," cried the little Mouse: "if you forgive me I shall never forget it."

9. นักเรียนเขียนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค Wh – questions และโครงสร้างประโยค Present Simple Tense และ Past Simple Tense ที่ครูเขียนบนกระดานลงในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While - Reading)

1. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากบทอ่าน โดยครูอ่านออกเสียงดัง ๆ ให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และให้แต่ละกลุ่มออกมาอ่านออกเสียงพร้อมกันหน้าชั้น

2. หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามสิ่งที่ยากรู้ลงในช่อง W (Want to know) เช่น

- How did the lion wake up from sleep ?
- Why did the lion laugh at the mouse ?
- What lesson did the lion learn from the mouse ?
- What will happen next ?
- How was the tiny Mouse able to help the powerful Lion?
- What is the moral of this story ? etc.

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอการตั้งคำถาม โดยครูเป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง

กิจกรรมหลังอ่าน (Post - Reading)

1. นักเรียนเขียนความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่านและนำเสนอโดยการหาคำตอบจากคำถามลงใน Worksheet 1 ช่อง L (Learned)
2. นักเรียนสรุปสาระสำคัญของเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์โดยสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนลงใน Worksheet 2 ที่ครูจะแจกให้ พร้อมทั้งส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน
3. ครูแนะนำการเขียนสรุปเรื่องลงในตาราง KWL Chart พร้อมกับแจก Worksheet 3 รายบุคคลให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นการบ้าน และนำเสนอครูในชั่วโมงถัดไป
4. นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ
5. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบย่อย

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. แถบประโยค
3. บทนิทาน เรื่อง The Lion and the Mouse
4. ใบความรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยกลวิธีการอ่านแบบ KWL Plus
5. Worksheet 1
6. Worksheet 2
7. Worksheet 3
8. แบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการวัดและประเมินผล

1. ประเมินพฤติกรรมร่วมกิจกรรมกลุ่ม 10 คะแนน
2. ตรวจสอบงานนักเรียน 10 คะแนน
3. ทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ 10 คะแนน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมกลุ่ม 5 ข้อ 10 คะแนน
2. แบบประเมินผลงานนักเรียนรายบุคคลตามใบงาน 5 ข้อ 10 คะแนน
3. แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผล

1. นักเรียนมีพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมกลุ่มเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 60 คือ 6 คะแนน
2. ผลงานนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 60 คือ 6 คะแนน
3. มีคะแนนผลการทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้เฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 60 คือ 6 คะแนน

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

(นางสาวนุสรรา พิมพ์ศาล)

ครูผู้สอน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
ความตั้งใจในการปฏิบัติ กิจกรรม	มีความสนใจ มาเนอดทน ตั้งใจทำงาน จนเสร็จ วางแผนทำงาน ทุกคน ทำงาน เสร็จตามเวลาที่ กำหนด	มีความสนใจ ตั้งใจทำงาน มี การวางแผน ทำงาน ทำงาน เสร็จช้ากว่า เวลาที่กำหนด	ไม่ค่อยสนใจ ทำงาน ตั้งใจ ทำงานเป็น บางครั้งไม่มี การวางแผน ทำงานและ ทำงานเสร็จ ไม่ทันเวลาที่ กำหนด	ไม่สนใจ ทำงาน ไม่มี การวางแผน ทำงานและ ทำงานเสร็จ ไม่ทันเวลาที่ กำหนด	2
การมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น	ให้ความร่วมมือ ทำงานจนเสร็จ มีการปรึกษา หารือ เสนอ ความคิดเห็นดี ทุกคน	ให้ความร่วมมือ ทำงาน มีการ ปรึกษาหารือ เสนอความ คิดเห็นบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อยให้ ความร่วมมือ ทำงานไม่ค่อย มีการปรึกษา หารือ เสนอ ความคิดเห็น บ้างเล็กน้อย	ไม่ให้ความ ร่วมมือ ทำงานไม่มี การปรึกษา หารือ ไม่ เสนอความ คิดเห็น	2
ยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	เป็นผู้นำและผู้ ตามที่ดี ยอมรับ ฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นบ้าง เป็นบางครั้ง	ไม่เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ยอมรับฟัง ความคิดเห็น ของผู้อื่น เล็กน้อย	ไม่เป็นผู้นำ และผู้ตาม ไม่ ยอมรับฟัง ความคิดเห็น ของผู้อื่น	2
การมีวินัยในการทำงาน	มีความรับผิดชอบ ทุกคน ไม่ ส่งเสียงดังเวลา ปรึกษากัน ไม่ หยอกล้อกัน	มีความรับผิดชอบ ทุกคน ส่งเสียงดังบ้าง เป็นบางครั้ง	มีความ รับผิดชอบ เป็นบางคน พูดคุยกันบ้าง แต่ไม่เสียงดัง รบกวนผู้อื่น	ส่วนมากไม่มี ความรับผิดชอบ ชอบ พุดคุย กันเสียงดัง หยอกล้อกัน รบกวนผู้อื่น	2

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	คะแนนรวม
รับผิดชอบหน้าที่ๆ ได้รับมอบหมาย	มีความรับผิดชอบ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย และ ช่วยเพื่อน ทำงานจนเสร็จ	ไม่ค่อยมีความ รับผิดชอบ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย แต่ช่วยเพื่อน ทำงานจนเสร็จ	มีความรับผิดชอบ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย บ้างเล็กน้อย ทำงานไม่เสร็จ	ไม่มีความ รับผิดชอบ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย ทำงานไม่ เสร็จ	2
รวม					10

เกณฑ์การประเมินผลงานนักเรียนรายบุคคลตามใบงาน

ระดับคะแนน รายการประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
ความถูกต้อง สมบูรณ์ของ เนื้อหา	วิเคราะห์ สรุป เนื้อหาเรื่องที่อ่าน ได้ครอบคลุม ถูกต้องชัดเจนตรง ประเด็น ประมาณร้อยละ 80 ขึ้นไปของ สาระสำคัญ ทั้งหมด	วิเคราะห์และ สรุปเรื่องที่ อ่าน ได้ครบ ถ้วนประเด็น สำคัญมีบาง ส่วน ที่ขาดหายไปและ มีบาง ส่วนที่ไม่ ตรงประเด็นเกิน ประมาณ ร้อยละ 50-79	วิเคราะห์และ สรุปเนื้อหาได้ เพียงบางส่วน ประมาณ ร้อยละ 20 - 49	ไม่มีการ วิเคราะห์ และสรุป สาระสำคัญได้ ตาม ประเด็นเนื้อหา หรือวิเคราะห์ สรุปได้ สอดคล้องกับ เนื้อหาน้อยมาก	2
การใช้ความคิด วิเคราะห์ สนับสนุน	สามารถวิเคราะห์ ความสำคัญความ สัมพันธ์และ วิเคราะห์หลักการ ของเนื้อหาที่อ่าน ได้ชัดเจน และมี เหตุผลสนับสนุน ประมาณร้อยละ 80 ขึ้นไป	สามารถวิเคราะห์ ความสำคัญความ สัมพันธ์หรือ วิเคราะห์ หลักการ ได้ ครอบคลุมอย่าง น้อย 2 ประเด็น และมีเหตุผล สนับสนุน ประมาณร้อยละ 50-79	สามารถ วิเคราะห์ ความสำคัญ ความ สัมพันธ์หรือ วิเคราะห์ หลักการ ได้ครอบคลุม อย่างน้อย 1 ประเด็นและมี เหตุผลสนับสนุน ประมาณร้อยละ 20 - 49	ไม่มีการ วิเคราะห์ ที่สอดคล้องกับ ด้านความสำคัญ ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์ หลักการของ เนื้อหาของ เนื้อหา ที่อ่านได้	2

เกณฑ์การประเมินผลงานนักเรียนรายบุคคลตามใบงาน

ระดับคะแนน รายการประเมิน	4	3	2	1	คะแนน รวม
ความมีประโยชน์	สามารถวิเคราะห์และสรุปประเด็นที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เหมาะสม 4 ประเด็น ขึ้นไป	สามารถวิเคราะห์และสรุปประเด็นที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เหมาะสม 2 – 3 ประเด็น	สามารถวิเคราะห์และสรุปประเด็นที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เหมาะสม 1 ประเด็น	ไม่สามารถวิเคราะห์และสรุปประเด็นที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เลย	2
เชื่อมโยงกับทักษะทางภาษาต่างๆ	สามารถนำเนื้อหาที่อ่านไปใช้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์เพื่อนำไปสู่การสรุปที่หลากหลายเชื่อถือได้และมีเหตุผล	สามารถนำเนื้อหาที่อ่านไปใช้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์เพื่อนำไปสู่การสรุปที่หลากหลายเชื่อถือได้เพียงบางส่วน	มีการนำเนื้อหาที่อ่านไปใช้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ประกอบการสรุปน้อยมาก	ไม่ได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะนำไปใช้สรุป	2
มีความคิดสร้างสรรค์	สามารถวิเคราะห์เรื่องได้อย่างสมเหตุสมผลมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมาก	สามารถวิเคราะห์เรื่องได้อย่างสมเหตุสมผลมีประโยชน์ต่อตนเอง	สามารถวิเคราะห์เรื่องได้อย่างไม่สมเหตุสมผล	สามารถวิเคราะห์เรื่องได้อย่างบางข้อยังไม่สมเหตุสมผล	2
รวม					10

แบบประเมินพฤติกรรมความร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง ให้ประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลตามรายการที่กำหนดให้

1. พิจารณาให้คะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมการปฏิบัติจริงของนักเรียน
2. ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนตามระดับคุณภาพที่กำหนดให้

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมที่ประเมิน					รวม	สรุปผลผ่าน/ไม่ผ่าน
	ความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม	การมีส่วนร่วมในการแสดงความความคิดเห็น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	การมีวินัยในการทำงาน	รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย		
	2	2	2	2	2	10	

เกณฑ์การประเมิน

- 4 หมายถึง ปฏิบัติได้ดีมาก 3 หมายถึง ปฏิบัติได้ดี
 2 หมายถึง ปฏิบัติได้พอใช้ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

ระดับคะแนนคุณภาพ

- 8 - 10 คะแนน ระดับคุณภาพ ดี ผ่าน
 6 - 7 คะแนน ระดับคุณภาพ พอใช้ ผ่าน
 1 - 5 คะแนน ระดับคุณภาพ ปรับปรุง ไม่ผ่าน

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
 (.....)

ใบความรู้

เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยกลวิธีการอ่านแบบ KWL Plus

การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างลึกซึ้งซึ่งสามารถพิจารณาเรื่องได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยสามารถนำมาจัดลำดับ แยกแยะข้อความหรือประเด็นครบถ้วน สามารถจำแนกข้อดี ข้อบกพร่อง ด้วยเหตุผลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังนี้ 1. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่ได้ 2. วิเคราะห์หรือตีความจากเรื่องที่ได้ 3. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ อย่างมีเหตุผล

กลวิธีการอ่านแบบ KWL Plus

KWL Plus เป็นกลวิธีการอ่านเพื่อพัฒนาการคิดขณะอ่าน สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากที่ได้อ่านโดยละเอียด นอกจากนี้การถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลาย ลึกซึ้งมากขึ้น KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องการรู้และได้รู้อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind mapping หรือ Concept mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่ได้ อ่าน แสดงสาระหลักสาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับสายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริงแล้วนำมาเขียนสรุปความ ใช้เทคนิค KWL PLUS ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการถามคำถามให้คิดของครู ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้น K คือ Know เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านตรวจสอบหัวข้อเรื่อง ชื่อเรื่องว่าเรามีความรู้ หรือรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่อง มากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิม (background knowledge) มาใช้ เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับพื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนอ่านเป็นการเตรียมตัวเราเองในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่เราจะอ่าน เป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และเราควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม
2. ขั้น W คือ Want to know เป็นขั้นตอนที่เราจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่อ่านบ้าง ถือเป็นความคาดหวังว่า เมื่อเราอ่านเรื่องนี้แล้วเราจะได้รับความรู้อะไรบ้าง คำว่าความรู้ อาจจะไม่ใช่แค่ข้อมูลตรง ๆ ตามที่ผู้เขียนเขียน ซึ่งคำถามที่สร้างขึ้นก่อนอ่านนี้เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง
3. ขั้น L คือ Learned เป็นขั้นตอนที่เราต้องสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่านโดยเราจะต้องหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่เราได้เรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นมา
4. ขั้น P คือ Plus หมายถึงการสร้างแผนผังและเขียนสรุปความหลังอ่าน ในขั้นตอนนี้เราต้องทำการสร้างแผนผัง หรือเค้าโครงเรื่องของสิ่งที่ได้อ่านไป และเขียนบันทึกย่อสิ่งที่อ่าน

Aesop's Fables "The Lion and The Mouse"

Once, a little Mouse began running up and down upon a Lion that was sleeping, and wakened the King of the Beasts. The Lion placed his huge paw upon the Mouse, and opened his big jaws to swallow him.

"Pardon, O King," cried the little Mouse: "if you forgive me I shall never forget it. Someday I may be able to do you a good turn?" The Lion was amused at the idea of the Mouse ever being able to help him. He lifted up his paw and let the Mouse go.

Sometime later the Lion was caught in a trap by hunters who desired to carry him alive to the King. They tied the Lion to a tree while they went in search of a wagon large enough on which to carry him. Just then the little Mouse happened to pass by or maybe he recognized the Lion's roar. Seeing the sad plight of the Lion, the Mouse went up to him and gnawed away the ropes that bound him.

"You laughed at the idea that I could someday help you. Now you must see that I was right?" said the little Mouse. Little friends may prove great friends.

Source : <http://www.abcteach.com>

Worksheet 1

คำชี้แจง

1. เขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับบทนิทานเรื่อง The Lion and the Mouse ลงในช่อง K (Know)
2. เขียนสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับบทนิทานเรื่อง The Lion and the Mouse ลงในช่อง W (Want to know)
3. เขียนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากบทนิทานเรื่อง The Lion and the Mouse ลงในช่อง L (Learned)

K (Know) นักเรียนรู้อะไรบ้าง	W (Want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้าง	L (Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร

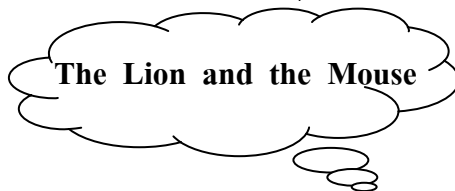
Group's Members

1.
2.
3.
4.
5.

Worksheet 2

คำชี้แจง จงสร้างแผนผังความคิด (Mind Map) จากเรื่อง The Lion and the Mouse โดยให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญของเนื้อเรื่องหรือลำดับเหตุการณ์พร้อมสรุปข้อคิดที่ได้จากบทอ่าน

Group's Members

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

Worksheet 3

คำชี้แจง นักเรียนอ่านบทนิทานที่กำหนดให้ วิเคราะห์ แล้วตอบคำถาม

The Fox and the Crow

One day a crow stole a piece of cheese. She flew to a nearby tree with the cheese as she thought that it would be a great place to eat.

A fox spied the crow and the cheese. He thought to himself that the cheese would be delicious to eat.

With this in mind, he devised a plan to get the cheese from the crow. The fox said to the crow, "You are beautiful. I have never before set my eyes upon such a shiny coat and sparkling eyes!" The crow was very pleased.

The fox then said to the crow, "Since you look so magnificent I'm sure that your voice would also be of the same quality!"

The flattery certainly made the crow feel very happy. In fact, it made her want to demonstrate to the fox how magnificent her voice was. She opened up her mouth wide and the cheese fell to the ground. Quickly the fox ran towards the cheese and picked it up.

To the crow he said, "You may sing like an angel and look wonderful, however, you are not very clever!" With that, the fox ran away. The crow thought to herself that next time she would not be so easily fooled.

Moral : Beware of flatterers. They are not to be trusted

Source : reading Comprehension Grade 4, School Specially Publishing

Use the fable to answer the questions.

1. Where do you think the fable was set? Why?

.....
.....
.....

2. Who do you think the crow stole the cheese from? Why?

.....
.....
.....

3. How did the fox get the crow to open her mouth?

.....
.....
.....

4. What is another way the fox could have made the crow open her mouth?

.....
.....
.....

5. How did the crow feel when the fox ran away with the cheese?

.....
.....
.....

6. Write a different title for the fable.

.....
.....
.....

Name.....No.....M.2/.....

แบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน (Story)

Choose the best alternative.

1. Why did the lion wake up from sleep?

A. He was hungry

B. A mouse ran up and down on him

C. He was angry

D. He wasn't tired anymore

2. Why did the lion amuse at the idea of the mouse?

A. The mouse was telling funny jokes

B. He knew that the mouse would save his life

C. He wanted to eat the mouse

D. He didn't think the mouse could ever repay him

3. From the sentence, "Seeing the sad plight of the Lion, the Mouse went up to him and gnawed away the ropes that bound him ." what does the word **gnawed** mean?

A. Chewed

B. Hungry

C. Quickly

D. Pinched

4. What lesson did the lion learn from the mouse?

A. Even a lion can help a mouse

B. It is possible for even a mouse to eat cheese

C. It is possible for even a tiny mouse to help out a powerful lion

D. The lion could have eaten the mouse

5. Based on the events that happened in the story, what would most likely happen next?
- A. The lion would thank the mouse
 - B. The lion would eat the mouse
 - C. The mouse would eat the lion
 - D. The mouse would thank the lion
6. Why did the fox want the crow to open its mouth?
- A. The fox wanted to listen to its voice.
 - B. The crow wanted to eat the cheese.
 - C. The crow wanted to sing.
 - D. The fox want to get the cheese.
7. Who is full of tricks?
- A. The crow
 - B. The fox
 - C. The fox and the crow
 - D. nobody
8. Where did the story happen?
- A. In Aesop's Forest.
 - B. In the field
 - C. Beside the house
 - D. In the town
9. Who eventually ate the cheese?
- A. The crow
 - B. nobody
 - C. The fox
 - D. The fox and the crow shared
10. According from the story, how did the crow feel when the fox ran away with the cheese?
- A. happy
 - B. excited
 - C. interested
 - D. sad

เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน (Story)

1. B
2. D
3. A
4. C
5. A
6. D
7. B
8. A
9. C
10. D

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติ
ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus
ด้านความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค พร้อมทั้งตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจได้
2. วิเคราะห์หรือตีความและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกพิจารณาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกาเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าข้อที่ถูกลงในกระดาษคำตอบ
3. นักเรียนทำเสร็จแล้วให้ส่งแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบ

Direction : Read the following story. Then, answer the questions that follow.

One day the Hare laughed at the short feet and slow speed of the Tortoise. The Tortoise replied: "You may be as fast as the wind, but I will beat you in a race!" Whoever won the race would get a free admission to Carrot Island and get carrots whenever they wanted.

The Hare thought this idea was impossible and he *assented to the proposal*. It was agreed that the Fox should choose the course and decide the end.

The day for the race came, and the Tortoise and Hare started together. Almost as soon as they started, the hare was far ahead and out of sight, whilst the tortoise had gone only a few yards.

The hare now thought he would take things easy. He ran fast and stopped to lie down to have a nap until the tortoise could catch up with him. The Tortoise never stopped for a moment, walking slowly but steadily, right to the end of the course.

But, the hare overslept. Eventually, he woke up and ran as fast as he could. But when he reached the end, he saw the Tortoise there already, sleeping comfortably after her effort.

Source : <http://freeology.com>

1. What were the hare and the tortoise arguing about?
 - A. Which of them was the winner.
 - B. Which of them was the taller.
 - C. Which of them was the faster.
 - D. Which of them was the stronger.
2. How did they decide to settle the argument?
 - A. Decided to jump.
 - B. Decided to run a race.
 - C. Decided to eat carrots.
 - D. Decided to ask from others.
3. Why was the hare far ahead whilst the tortoise had gone only a few yards?
 - A. Hare was asleep.
 - B. Tortoise was tired.
 - C. Tortoise is faster more than Hare.
 - D. Hare is faster than tortoise.

4. In your opinion, why did the hare lay down to have a nap?
- A. He was waiting for the tortoise to catch up with him.
 - B. He was waiting for the tortoise to pass him.
 - C. He was waiting for the tortoise to reach the end.
 - D. He was waiting for the tortoise to stop for a moment.
5. What lesson could you learn from this story?
- A. Slow but steady wins the race.
 - B. Fast always wins the race.
 - C. Try hard not enough to win.
 - D. Where there is a will, there is a way.

Achoo!

by Cynthia Sherwood

Achoo! We all sneeze sometimes. Sneezing is a reflex that your body does automatically. That means you cannot make yourself sneeze or stop one once it has started. When you sneeze, your body is trying to get rid of bad things in your nose, such as bacteria. You have extra germs when you have a cold, so you sneeze a lot more. You might also sneeze when you smell pepper!

Inside your nose, there are hundreds of tiny hairs. These hairs filter the air you breathe. Sometimes dust and pollen find their way through these hairs and bother your nasal passages. The nerves in the lining of your nose tell your brain that something is invading your body.

Your brain, lungs, nose, mouth, and the muscles of your upper body work together to blow away the invaders with a sneeze. When you sneeze, germs from your nose get blown into the air. Using a tissue or “sneezing into your sleeve” captures most of these germs. It is very important to wash your hands after you sneeze into them, especially during cold and flu season.

Do you ever sneeze when you walk into bright sunlight? Some people say that happens to them often. Scientists believe the UV rays of the sun irritate the nose lining of these people so they sneeze.

If someone nearby sneezes, remember to tell them “Gesundheit!” That is a funny-looking word which is pronounced “gezz-oont-hite.” It is the German word that wishes someone good health after sneezing.

Source : <http://www.superteacherworksheets.com>

6. Which parts of your body work together when you sneeze?
- A. Heart, lungs, nose, mouth and muscles.
 - B. Heart, lungs, nose, mouth and upper body muscles.
 - C. Brain, lungs, nose, mouth and muscles.
 - D. Brain, lungs, nose, mouth, and upper body muscles.
7. What is the main idea of the first paragraph?
- A. Sneezing is a reflex of the body does automatically
 - B. When you have a cold, so you sneeze a lot
 - C. You can make yourself sneeze or stop when it has started.
 - D. You might sneeze when you smell pepper!
8. Why do people sneeze when they walk into bright sunlight?
- A. The body is trying to get rid of germs or bacteria.
 - B. Dust or pollen gets through the hairs in people's nose.
 - C. The UV rays of the sun irritate the nose lining of people.
 - D. Germs or bacteria get through the hairs in people's nose.
9. Which is not true about the reasons of people sneeze?
- A. The body is trying to get rid of germs or bacteria.
 - B. Dust or pollen gets through the hairs in your nose.
 - C. The sun's UV rays irritate the inside of the nose lining.
 - D. Germs or bacteria get through the hairs in your nose.
10. What should we do when we sneeze?
- A. Sneeze into a tissue, your sleeve or your hands and wash your hand after that.
 - B. Sneeze into your sleeve and wash your hand.
 - C. Wash your hands after you sneeze into them during cold and flu season.
 - D. Use a tissue or sneeze into your sleeve.

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus

ข้อ	เฉลย
1	C
2	B
3	D
4	A
5	A
6	D
7	A
8	C
9	D
10	D

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับนี้ มีทั้งหมด 20 ข้อ
2. แบบวัดเจตคติแต่ละข้อ นักเรียนสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น และขอให้
นักเรียนทำให้ครบทุกข้อ
3. แบบวัดเจตคติฉบับนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ
 4. ให้นักเรียนเลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน ซึ่งคำตอบจะไม่มีคำตอบที่
ถูกหรือผิด และแบบวัดเจตคติฉบับนี้ไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด
นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่
 5. วิธีตอบแบบวัดเจตคติ ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาอย่างรอบคอบตาม
ความเป็นจริง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
ซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบดังนี้
 - เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 - เห็นด้วย
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่เห็นด้วย
 - ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยุ่งยากซับซ้อน*					
2. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
3. วิชาภาษาอังกฤษเน้นการจดจำหลักไวยากรณ์*					
4. วิชาภาษาอังกฤษเน้นการฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน					
5. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ*					
6. วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วสนุกสนาน					
7. วิชาภาษาอังกฤษทำให้รู้สึกอึดอัดและตึ๊งกลัว*					
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเอง					
9. การจัดการเรียนรู้ของครูล้าสมัย*					
10. การจัดการเรียนรู้ของครูแปลกใหม่ หลากหลายและน่าสนใจ					
11. การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อย*					
12. การรู้ภาษาอังกฤษมักได้เปรียบในการสมัครงาน					
13. ภาษาอังกฤษไม่มีอิทธิพลต่อชีวิตคนไทยในปัจจุบัน*					
14. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนรอบรู้					
15. นักเรียนไม่ได้ไปต่างประเทศจึงไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ*					
16. ภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนได้ทั่วโลก					
17. ภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต*					
18. นักเรียนมีความสุขในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
19. การท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ยุ่งยาก*					
20. นักเรียนรู้สึกชื่นชมคนที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว					

ภาคผนวก ค
แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผลการประเมิน

**แบบประเมินแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้แบบ KWL Plus
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus และประเมินความสอดคล้องและ
ความเหมาะสมตามประเด็นต่าง ๆ ที่ระบุไว้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. ครอบคลุมด้านความรู้และทักษะการอ่าน 2. สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้และทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ 3. มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
เนื้อหาสาระ 4. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5. เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา 6. มีความชัดเจน น่าสนใจ ไม่สับสน 7. ครูเป็นผู้แนะนำหรือคอยช่วยเหลือ
กิจกรรมการเรียนรู้ 8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ 9. ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 10. เหมาะสมกับเวลา 11. เน้นให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ 12. เรียงลำดับกิจกรรมจากง่ายไปหายาก 13. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 14. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระและ กิจกรรมการเรียนรู้ 15. สื่อที่เป็นภาพประกอบ มีความเหมาะสมกับเนื้อหา 16. สื่อการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถฝึกทำ กิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยความเข้าใจ 17. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 18. การวัดและประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจในการอ่านและ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ครอบคลุมเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้ 19. มีการประเมินผลไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 20. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม

บันทึกความเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ตาราง 15 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่						ค่าเฉลี่ย รวม
	1	2	3	4	5	6	
จุดประสงค์การเรียนรู้							
1. ครอบคลุมด้านความรู้และทักษะการอ่าน	4.67	5.00	4.33	5.00	4.67	5.00	4.78
2. สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้าน ความรู้และทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์	4.67	4.67	4.33	5.00	5.00	4.67	4.72
3. มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5.00	4.67	4.33	5.00	4.33	4.67	4.67
เนื้อหาสาระ							
4. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00	4.94
5. เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.94
6. มีความชัดเจน น่าสนใจ ไม่สับสน	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00	4.67	4.89
7. ครูเป็นผู้แนะนำหรือคอยช่วยเหลือ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
กิจกรรมการเรียนรู้							
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหาสาระ	4.67	4.67	4.67	5.00	4.33	5.00	4.72
9. ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.67	4.67	4.67	5.00	5.00	4.33	4.72
10. เหมาะสมกับเวลา	5.00	4.67	4.33	4.67	5.00	5.00	4.78
11. เน้นให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์	4.67	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	4.89
12. เรียงลำดับกิจกรรมจากง่ายไปหายาก	5.00	4.67	5.00	4.67	5.00	5.00	4.89
13. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	5.00	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.94
สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
14. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	4.67	5.00	5.00	4.33	5.00	4.83
15. สื่อที่เป็นภาพประกอบ มีความเหมาะสม ส มกับเนื้อหา	5.00	4.67	5.00	5.00	4.33	5.00	4.83

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่						ค่าเฉลี่ย รวม
	1	2	3	4	5	6	
สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
16. สื่อการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถฝึกทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วย ความเข้าใจ	5.00	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.78
17. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5.00	4.33	5.00	4.33	5.00	5.00	4.78
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
18. การวัดและประเมินผลด้านความรู้ ความ เข้าใจในการอ่านและความสามารถในการ อ่านเชิงวิเคราะห์ ครอบคลุมเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67	5.00	4.94
19. มีการประเมินผลไปพร้อม ๆ กับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5.00	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.72
20. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ เหมาะสม	5.00	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.72
โดยรวมเฉลี่ย	4.90	4.75	4.77	4.87	4.78	4.88	4.83
ระดับความเหมาะสมโดยรวม	มากที่สุด						

ภาคผนวก ง
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ตาราง 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ใช้ได้
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อสอบข้อที่	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อคำถามที่	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อคำถามที่	คะแนนการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ข้อที่ใช้ได้ ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.60	16	0.22
2	0.39	17	0.33
3	0.62	18	0.50
4	0.70	19	0.34
5	0.47	20	0.45
6	0.62	21	0.70
7	0.84	22	0.37
8	0.79	23	0.45
9	0.63	24	0.62
10	0.73	25	0.72
11	0.71	26	0.67
12	0.32	27	0.49
13	0.69	28	0.48
14	0.83	29	0.61
15	0.92	30	0.49

ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.91

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ข้อที่ใช้ได้ และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัด
เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อสอบข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})
1	0.41
2	0.54
3	0.57
4	0.50
5	0.58
6	0.41
7	0.62
8	0.56
9	0.52
10	0.49
11	0.39
12	0.54
13	0.40
14	0.55
15	0.39
16	0.39
17	0.52
18	0.66
19	0.55
20	0.68

ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.89

ภาคผนวก จ
ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ตาราง 20 คะแนนการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คนที่	แผนการเรียนรู้ที่ 1				แผนการเรียนรู้ที่ 2			
	ใบงาน	การประเมินพฤติกรรม	การทดสอบย่อย	รวม	ใบงาน	การประเมินพฤติกรรม	การทดสอบย่อย	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
1	8	8	9	25	7	8	8	23
2	6	8	7	21	7	8	8	23
3	8	6	7	21	7	7	7	21
4	6	8	9	23	8	9	8	25
5	8	8	7	23	7	8	7	22
6	8	7	9	24	7	7	8	22
7	8	7	7	22	8	8	8	24
8	6	7	8	21	7	7	8	22
9	8	6	9	23	8	8	8	24
10	7	8	8	23	8	7	8	23
11	8	8	9	25	7	8	8	23
12	7	7	7	21	7	7	8	22
13	8	8	9	25	8	8	9	25
14	7	8	8	23	8	7	7	22
15	8	6	9	23	8	8	9	25
16	7	8	7	22	8	8	8	24
17	8	6	8	22	7	8	9	24
18	7	8	9	24	8	7	8	23
19	8	9	8	25	8	8	8	24
20	6	8	9	23	8	8	9	25
21	6	7	8	21	7	8	8	23

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	แผนการเรียนรู้ที่ 1				แผนการเรียนรู้ที่ 2			
	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
22	8	8	8	24	8	8	9	25
23	8	8	9	25	7	7	7	21
24	8	6	8	22	8	7	9	24
25	8	7	8	23	7	7	8	22
26	8	9	8	25	8	9	8	25
27	7	8	7	22	8	8	8	24
28	8	7	8	23	8	8	8	24
29	8	9	9	26	7	8	7	22
30	8	7	7	22	8	8	8	24
31	7	8	8	23	8	8	8	24
32	8	7	9	24	8	8	8	24
33	7	9	8	24	8	9	9	26
34	8	8	8	24	7	8	8	23
35	8	9	8	25	8	8	8	24
36	7	8	9	24	8	9	8	25
37	8	7	7	22	7	8	8	23
38	8	8	8	24	8	9	9	26
39	8	8	8	24	8	8	7	23
40	7	8	8	23	8	8	8	24
รวม	300	305	324	929	305	315	322	942
\bar{X}	7.50	7.63	8.10	23.23	7.63	7.88	8.05	23.55
S.D.	0.72	0.87	0.74	1.35	0.49	8.00	0.60	1.26
ร้อยละ	75.00	76.25	81.00	77.42	76.25	78.75	80.50	78.50

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	แผนการเรียนรู้ที่ 3				แผนการเรียนรู้ที่ 4			
	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
1	8	8	1	8	8	1	8	8
2	8	8	2	8	8	2	8	8
3	8	8	3	8	8	3	8	8
4	8	8	4	8	8	4	8	8
5	8	8	5	8	8	5	8	8
6	8	8	6	8	8	6	8	8
7	8	8	7	8	8	7	8	8
8	7	7	8	7	7	8	7	7
9	8	8	9	8	8	9	8	8
10	7	7	10	7	7	10	7	7
11	8	8	11	8	8	11	8	8
12	7	8	12	7	8	12	7	8
13	7	8	13	7	8	13	7	8
14	7	7	14	7	7	14	7	7
15	7	8	15	7	8	15	7	8
16	8	8	16	8	8	16	8	8
17	7	7	17	7	7	17	7	7
18	7	8	18	7	8	18	7	8
19	7	7	19	7	7	19	7	7
20	7	8	20	7	8	20	7	8
21	8	8	21	8	8	21	8	8
22	8	8	22	8	8	22	8	8

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	แผนการเรียนรู้ที่ 3				แผนการเรียนรู้ที่ 4			
	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
23	7	8	8	23	7	8	8	23
24	7	8	8	23	8	8	8	24
25	7	8	8	23	7	8	7	22
26	7	8	9	24	7	8	8	23
27	8	8	9	25	8	8	7	23
28	8	7	9	24	7	8	8	23
29	8	8	8	24	8	8	7	23
30	8	8	9	25	8	8	8	24
31	7	8	8	23	7	8	8	23
32	7	7	7	21	7	8	8	23
33	7	8	7	22	8	8	7	23
34	7	7	7	21	8	8	8	24
35	8	8	8	24	8	9	9	26
36	8	8	8	24	8	8	9	25
37	8	8	7	23	7	8	8	23
38	7	7	8	22	8	7	8	23
39	8	8	8	24	8	8	8	24
40	7	7	7	21	8	7	8	23
รวม	300	310	325	935	305	320	323	948
\bar{X}	7.50	7.75	8.13	23.38	7.63	8.00	8.08	23.70
S.D	0.51	0.44	0.65	1.15	0.49	0.51	0.69	1.11
ร้อยละ	75.00	77.50	81.25	77.92	76.25	80.00	80.75	79.00

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	แผนการเรียนรู้ที่ 5				แผนการเรียนรู้ที่ 6			
	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
1	8	8	8	24	9	8	9	26
2	7	8	9	24	8	8	9	25
3	8	8	8	24	7	8	8	23
4	7	8	9	24	9	8	9	26
5	8	8	8	24	8	8	8	24
6	8	8	8	24	7	8	7	22
7	8	8	8	24	9	8	8	25
8	7	7	8	22	8	7	7	22
9	8	8	8	24	9	7	8	24
10	8	7	8	23	8	7	7	22
11	8	8	8	24	9	9	9	27
12	8	9	8	25	8	8	8	24
13	8	8	8	24	7	8	7	22
14	8	7	8	23	8	8	9	25
15	8	8	8	24	7	8	8	23
16	7	8	8	23	7	9	9	25
17	8	7	8	23	8	8	8	24
18	8	8	8	24	8	8	7	23
19	7	8	8	23	7	8	8	23
20	8	8	7	23	8	8	8	24
21	8	8	8	24	8	9	8	25
22	9	8	8	25	7	8	9	24

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	แผนการเรียนรู้ที่ 5				แผนการเรียนรู้ที่ 6			
	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม	ใบงาน	การประเมิน พฤติกรรม	การ ทดสอบย่อย	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
23	8	7	8	23	8	9	8	25
24	8	7	8	23	7	8	7	22
25	8	7	7	22	8	8	8	24
26	8	8	9	25	7	8	7	22
27	7	8	8	23	8	8	8	24
28	8	8	9	25	8	8	8	24
29	8	8	8	24	9	8	8	25
30	8	8	9	25	8	8	8	24
31	8	9	8	25	8	8	8	24
32	8	8	8	24	8	8	9	25
33	7	7	8	22	7	7	8	22
34	8	7	7	22	9	9	9	27
35	7	8	7	22	8	7	8	23
36	8	7	7	22	8	8	8	24
37	7	8	8	23	8	8	8	24
38	8	8	7	23	8	9	8	25
39	7	8	8	23	8	8	8	24
40	8	8	8	24	8	9	9	26
รวม	311	312	319	942	317	322	323	962
\bar{X}	7.78	7.80	7.98	23.55	7.93	8.05	8.08	24.05
S.D	0.48	0.52	0.53	0.93	0.66	0.55	0.66	1.36
ร้อยละ	77.75	78.00	79.75	78.50	79.25	80.50	80.75	80.17

ตาราง 21 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน (E_2) ที่จัดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus

คนที่	คะแนนการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยแผนการจัดการเรียนรู้ (180 คะแนน)	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (30 คะแนน)
1	145	23
2	142	24
3	137	21
4	147	26
5	141	24
6	141	23
7	145	26
8	134	23
9	142	24
10	139	24
11	147	26
12	140	24
13	146	27
14	137	22
15	142	23
16	141	24
17	138	25
18	138	25
19	142	26
20	142	23
21	140	24
22	147	25

ตาราง 21 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ (180 คะแนน)	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียน (30 คะแนน)
23	140	24
24	138	27
25	136	22
26	144	25
27	141	24
28	143	25
29	144	24
30	144	21
31	142	24
32	141	22
33	139	23
34	141	23
35	144	22
36	144	24
37	138	22
38	143	23
39	142	21
40	141	21
รวม	5,658	949
\bar{X}	141.45	23.73
S.D	3.08	1.60
ร้อยละ	78.58	79.08

ตาราง 22 ประสิทธิภาพ (E.I) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL Plus

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)
1	12	23
2	10	24
3	12	21
4	13	26
5	15	24
6	16	23
7	14	26
8	15	23
9	17	24
10	11	24
11	10	26
12	13	24
13	14	27
14	11	22
15	10	23
16	15	24
17	16	25
18	12	25
19	14	26
20	16	23
21	15	24
22	11	25
23	15	24

ตาราง 22 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)
24	16	27
25	14	22
26	16	25
27	14	24
28	17	25
29	15	24
30	12	21
31	9	24
32	17	22
33	11	23
34	11	23
35	14	22
36	12	24
37	8	22
38	13	23
39	12	21
40	11	21
รวม	559	949
\bar{X}	13.23	23.73
S.D	2.37	1.60
ร้อยละ	46.58	79.08

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ นางสาวนุสรรา พิมพ์ศาล
วันเกิด วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 239 หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านฝ้อ อำเภอบ้านฝ้อ
จังหวัดอุดรธานี 41160
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครู อันดับ คศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2545 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านฝ้อพิทยาสรรค์ จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2549 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) เกียรตินิยมอันดับ 2
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2556 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

